

PHONG-HOÀ

Từ nhà kho Quán Ven Đường

16
trang

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

7
200

TÒA SOẠN: N. 21 BOULEVARD HENRI D'ORLÈANS
TÊN SỬ: N. 1 BOULEVARD CARNOT - HANOI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MẠI

DIRECTEUR
NGUYỄN TƯỜNG - TAM

GIÁ BÁO ĐỒNG ĐƯƠNG NGOẠI QUỐC
1 năm 3.000 5.000
6 tháng 1.600 2.600
3 tháng 0.900 1.300
ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHẠM-HỨC-NINH

TA ĐI ĐÂU?

Ngày trước, thiếu-niên nước ta đã sẵn có khuôn mẫu để noi theo, sinh ra là đi học, nhón lên thì đi làm quan. Làm quan đấy là một cách giúp mình, giúp nhà và giúp nước - hoy ta học trường như thế.

Cứ con đường vạch sẵn ấy mà theo, thiếu-niên mình không cần phải nghĩ ngợi để xem cuộc đời còn có một ý-nghĩa gì khác, hay một cái mục-dịch gì khác hơn nữa.

Đến nay, Đông-Tây gặp nhau - cuộc đời thay đổi - con đường cũ - từ đi học đến làm quan - phần đóng đã bỏ không

theo: tất cả công cuộc một đời có đâu rút lại chỉ ở một cái mục đích đi làm công sở?

Nhưng trong cái học mới man mác, tìm được một con đường để noi theo, không phải là một cái rẽ cho tất cả mọi người.

Không kể những người vì bắt buộc mà lấy sự học, làm một cách sinh nhai - những người tin rằng cái chức ông tham, ông phán là đủ làm cho ta danh giá một đời. Không kể những người ấy, ta còn thấy bao nhiêu anh em niên-thiếu cũng sách đèn cật củi, mà chính mình không biết mình học để làm gì.

Họ cũng cứ luẩn tẩu mà liến, nohĩa là hết trường này, lên trường khác, rồi đến

học ban nào cũng vậy, làm chức nghiệp gì cũng thế, không có gì khác.

Thấy người khác đi thế nào, mình cũng đi như vậy. Cuộc đời với họ không có một ý-nghĩa, một mục-dịch gì. Họ cho là như thế, gèn-trilá như thế, và cũng không bao giờ nghĩ xem rằng có thể khác như thế được không?

Một đời khi lặt ngợ - biết mình chỉ sống ngày này sang ngày khác, lạc loài phất phơ như chiếc lá trước gió, biết mình chỉ có noi theo, bắt chước.

Thế rồi ngày đêm tìm những thú vui để quên đi - quên cái đời mình sống mà chính mình cho là nhạt nhẽo, vô vị.

Ta đi đâu? Không biết, mà cũng không cần biết.

Ngày hôm nay, hãy biết ngày hôm nay, ngày mai nghĩ lời làm gì?

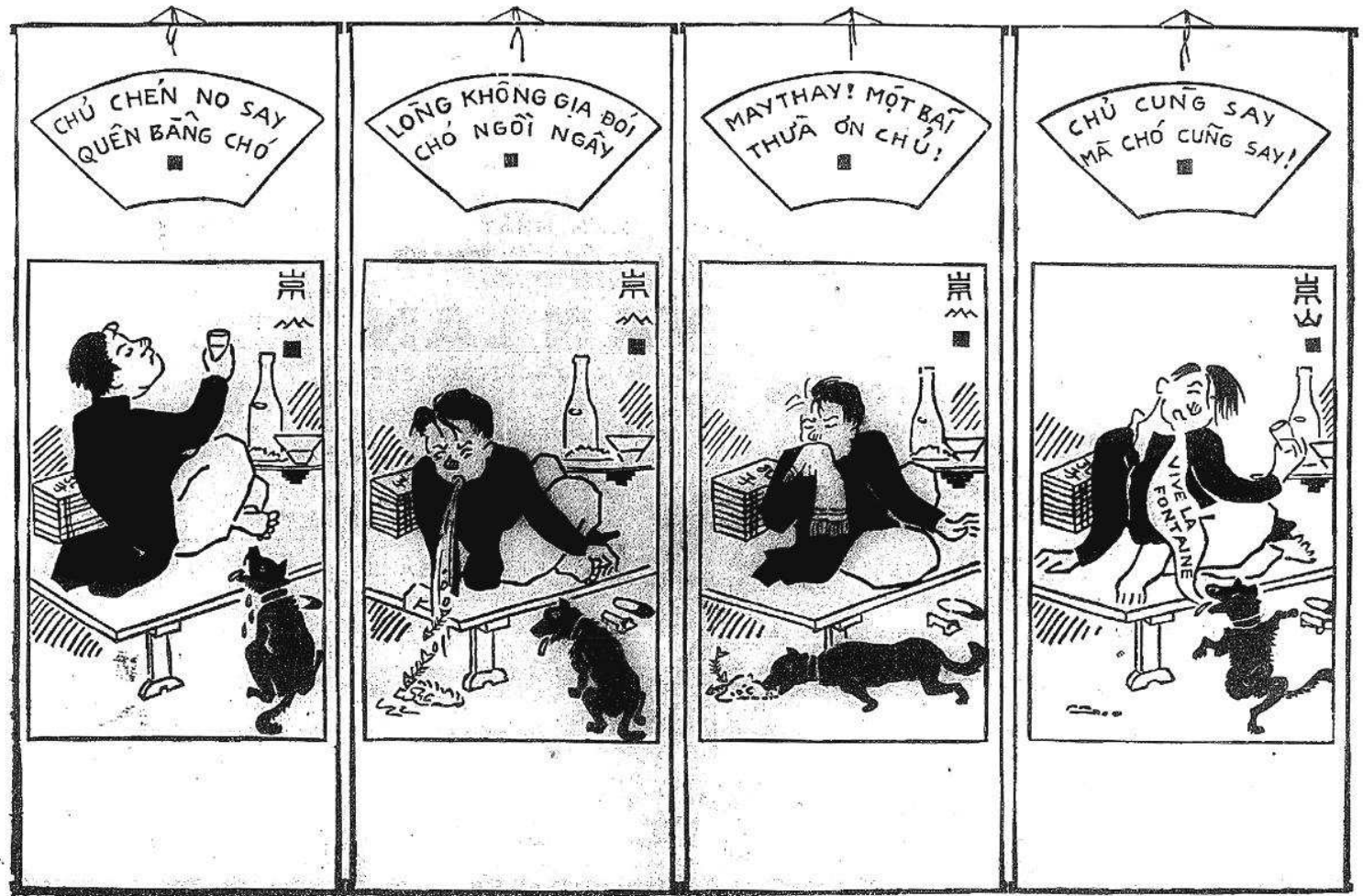
Dần dần mình lại ép mình vào cái khuôn mẫu sẵn sàng - lại cũng như trẫm nhìn người khác, làm những công việc mà chính mình không tin rằng có ích lợi đời chụi.

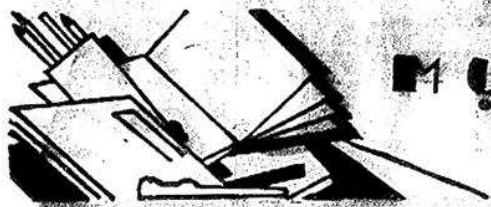
Rồi đến lúc nằm yên, không chống cự - không bao giờ tự hỏi mình: ta học để làm gì? Ta đi đâu mấy được chứ?

Đó là cái tình trạng khốn nạn của thiếu niên cả một nước.

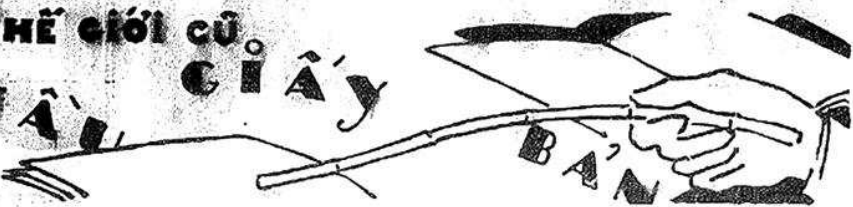
TÚ-LINH

BỘ TƯ BÌNH MỚI

MỤC TÀI GIẤY

III Thấy đỡ tôi

(1). Thấy đỡ tôi là người cùng làng với tôi.

Làng tôi vẫn là một làng văn vật, khoa nào cũng vờ được ít ra là vài ba ông cử, và rằm sáu ông tú...

Kể văn chương chữ nghĩa thì thầy tôi thực chẳng kém ai, đã được anh em liệt vào hạng từ kiệt trong làng. Thế mà trong bọn từ kiệt ấy, thì hai người tri huyện, một người huấn đạo riêng thầy tôi c. lẽ xuất đời ôm cái chức nhị trường.

Song tuy thế mà thầy tôi chẳng hề ghen ghét cùng nản lòng, luôn năm, sáu khoa quả quyết vác lên chiếu đi thi. Mỗi lần trượt về chỉ cười khi. Có người hỏi:

- Người ta thì hỏng về thi khác, sao ông thì hỏng lại... với?

- Tôi cười có phải vui mà cười đâu, tôi cười là cười quan trường giết. Nào ai còn phân biệt được là ông giết hay quan trường giết.

Một hôm muốn tỏ cho một người bạn rõ cái giết của quan trường, thầy tôi đưa bản rập bài thi cho xem. Ông bạn đọc xong vò tay xuống ghế ngựa mà khen rằng:

- Thực là văn chương cảm tử. Nhưng... ông đang giận... Phải một đoạn giờ qua và một câu tôi không hiểu là chi hết.

Thì ra thầy tôi hay chữ thì hay chữ

1) Xem Phong Hóa số 21

thật, nhưng phải cái tính gần...; thỉnh thoảng lại muốn có tư tưởng trái ngược với người thường.

Thế mà muốn thi đậu sao được. Muốn thi đậu phải có tài giỏi đi, bình thường, nhất là phải đặt tư tưởng vào khuôn, vào sáo cũ.

Thầy tôi thì luôn năm khoa, văn tự c. i phần một ngày một mòn, nhưng nhất là của cái tài bao tồn nhiều qui. Lại thêm bà đỡ mỗi năm xuất bản một con. Thành thử cái gia tài còn con của cu cử để lại khi xưa đã bị chín phần mười không kiệt.

Đến khoa thứ sáu thì thực không còn xoay đầu ra tiền mà đi thi nữa.

Nhờ anh em giúp thì nhất định thầy chẳng chịu, vì tính thầy vẫn có tiếng là khảng khái. Chẳng thế mà đồ gia bảo lắm thứ cũng đáng tiền mà thầy định không dám đem cầm, đem bán. Bán vườn, bán ruộng, tha hồ, nhưng c. c vật kỷ-niệm của tổ-tiền thì không bao giờ thầy hề tới.

Thầy tuy nghèo mà vẫn vui vì thầy ở theo như lời đức Khổng dạy:

« Bần nhi lạc, phú nhi biểu lễ » và thầy thường tự ví với ông Nhan-hời, môn sinh đức thánh « chỉ có một giỏ cơm, một bầu nước, ở trong ngõ hẻm mà lòng vẫn vui... »

Có một điều thầy không nhận ra là cái vui của thầy nhờ ở bà đỡ nên thầy mới được hưởng. Không có bà đi đóng, về bán, nay chờ gấu, mai chờ xa, thì cũng chẳng ngồi rung đùi mà ngậm nga được những lời văn

khinh phú qui mà trước tác được những bài thơ ca-tụng cảnh nghèo hèn.

Song thầy cũng biết có đỡ là một sự cần thiết trong đời thầy, một viên lương thư nội-vụ có giá trị. Chả thế mà một hôm, có việc bất bình với một người bạn trẻ tuổi, thầy nguyên độc rằng:

« Lay giới bất anh đậu tú-tài, lấy vợ con quan, và đẻ thực nhiều con ».

Thầy cho con quan tuyền là hạng kém tài thao lược, và chỉ là cái máy đúc con! Có lẽ thầy lầm; thầy thiếu vị quá về hạng trung-lưu là nơi bà đỡ sinh trường, nên thầy mất sự công bằng đối với bọn phu-nữ trong đóm thượng-lưu chẳng?

Nhưng tuy thầy có lòng vị nể vợ, và cho vợ là một người đàn bà đảm đang hơn hết các người đàn bà khác (cái đó đã cố nhiên, vì ngoài bà đỡ ra, ông đỡ không còn quen biết một người đàn bà nào nữa) tuy luôn luôn phải làm thơ, làm phú làm đối làm cả văn tế khôi hài để chúc tụng vợ, mà đối với toàn thể phụ-nữ thầy vẫn có một quan-niệm không đẹp.

Thầy cho rằng -ừ thì bao giờ cũng vẫn nan hòa, chả thế mà có đại lượng đến như đức thánh Khổng cũng còn phải ép lòng dạy vợ. Về sau tôi được nghe thầy nhắc đến luôn câu chuyện « tam thế xuất thế » của nhà họ Khổng nhưng tôi lấy làm lạ một điều là không bao giờ giảng cho nghe vì những lẽ gì mà các bà vợ khổ nạn

kia đã bị đuổi.

Tôi là một điều nữa, là thầy đỡ tôi học rộng dao thánh-hiền, thế mà rất vờ ơn đối với bên phu-nữ, thưng ra công giúp thầy qua khỏi vòng nguy nan là ở hai người đàn bà, một người là bà đỡ, và một người nữa là mẹ tôi, vì chính mẹ tôi đã giục cha tôi đi rước thầy về giúp anh tôi. Mẹ tôi nói:

- Tôi xem ra cu nhi Thiên độ này tưng bần lắm. Ông nên mời đến giúp các con. Cũng là giúp đỡ cụ ấy chút đỉnh và chúng nó lại được biết đăm ba chữ, may ra mà có số, c. phần mai sau chiếm được hàng vàng thì chả là làm về vàng cho nhà ta ư?

Cha tôi xưa nay vẫn cảm tức ông đỡ vì ông luôn luôn làm thơ, nhạo báng cha tôi là troc phú, là quan hân nôi, nên cha tôi không bằng lòng.

Mẹ tôi cười, tỏ ra là người đại lượng:

- Chả! muốn con hay chữ thì về lấy thầy.

Cha tôi tuy cũ lệ, song cái lý của mẹ tôi thì giờ cũng dác thẳng. Ấy cũng như thế mà ngay nay tôi vờ về biết đăm ba chữ nho, nhưng cũng vì thế mà cái tuổi ấu-trĩ của tôi đầy rẫy những sự đau-dớn và linh hồn tôi không nảy nở ra được, như bình hoa trồng trong chiếc chậu đất khô.

(Con nữa)

NHỊ-LINH

Quái! lạ quá!

Quyển ấy giấy nhúng 218 TRANG bán có 0p.35; không những thế, truyện lại hay, văn lại vui; mà nhất là tác giả lại là nhà tiểu thuyết.

NGUYỄN-CÔNG-HOAN

mà sao lại dễ nhận là:

Những cảnh khốn nạn

Ngân phiếu, bài vở, thơ từ, xin gửi M. NGUYỄN-TƯƠNG-TAM 25 Bd Henri dO réans, Hanoi

NEN DUNG

hàng thơm rửa mặt MONTDIA

DIỆM TÂM... TIỆN NHẤT
LÀ ĂN BÁNH TÂY THÁNH
của hiệu

VAN LAN

220 ARMAND ROUSSEAU 220
TEL 621
BÁNH NGON - CÓ HƯƠNG VỊ
ĐÚNG PHÉP VỆ SINH

BA BUỔI ĐUA LAI TẬN NHÀ

SÁNG TRƯA CHIỀU

Tại Hội chợ Hanoi năm nay

Vì trong lúc đồng tiền eo hẹp, lên tại Hội chợ năm nay ở những gian số 10-12-14 và 16 giấy H nhà đồ gỗ Hồ-Phong ở Nam Thành sẽ đem lên bày những đồ gỗ để trang hoàng trong nhà; như buồng ăn, buồng ngủ, salon, tủ chiếu theo lối tây và lối tây rất n. l. i, rất tinh xảo, giá thật rẻ. Vậy các ngài muốn sắm đồ gỗ ở Hội chợ Hanoi năm nay chớ nên bỏ qua mà chẳng lại xem những gian hàng ấy.

Thuốc-lão Đông-A

Có như thuốc là Hút ngon, lâu hết. Bỏ tôi rất tiên. Ai muốn mua buôn gửi thư hỏi Toàn-Miệt N. h-Gi. h-Ninh-Giang.

HUẾ DẪN

NHÀ TRÔNG KẸNG 46 HÀNG ĐA GIÁP HẰNG BÔNG

CHUYÊN MÙN TRÔNG RẰNG, CHƯA RẰNG ĐU ĐONG NƠ: VẠN QUYỀN CỜ ĐANG CHỨC CHỈ Ớ PHÁP VỆ, LAM LÔNG VIỆC KAT CẬN THAY VÀ MẠCH CHONG

Chị - Em xem, chị đặt cho thầy cái ô ló này gần 2 chục bạc, có đủ cả sếp phở nữa đấy!

Em - (linh cảm thận) . . . Nhưng đã chắt đầu sếp phở có bằng . . . ngộ nó cùn là vậy, dám thầy muốn sống thì chết!

..TỪ NHỎ ĐẾN NHỚN..

Ông Hùi-quang-Chiêu và ông Lê quang-Trình

Đã hội nghị kinh tế năm nay đã bắt đầu họp. Trong Nam-kỳ ra họp có ông Chiêu và ông Lê-quang-Trình, ở ngoài nước chẳng biết hai ông đã làm những công trạng gì cho nước Nam, duy chỉ biết dân trong Nam yêu mến hai ông lắm, nhất là ông Lê quang-Trình.

Họ yêu ông Trình vì ông là dân tây, vì ông hay kiện các nhà báo và đã từng được bồi thường, danh giá mười các, (hôm). Ông ra Bắc, các báo ngoài này không thấy tiếp rước, không biết rồi ông có k. k. không, nếu ông muốn kiện, xin ông bào trước để chúng tôi tiếp rước Nhất l) khi ông về Nam, chúng tôi xin vui lòng m) tổng tiễn ông.

Còn ông Hùi - quang - Chiêu, nhờ độ nào đi tây về, trong Nam đồn rước linh đình, năm nay ông ra Bắc, xuống ga, vào sân quần, không thấy ai nói đến tên, chỉ đến mặt. Hay là tại ông không . . . chiêu hàng?

Không may cho các ông đấy, già ông Nguyễn-phan-Long ra, có lẽ các ông cũng được tiếp rước.

(Các ông Kiểm Học

Các ông kiểm học cũng làm quan, cũng chung một học thức.

Có ông lấy quá, lại có ông nhớ quá. Tôi xin đến lại lần tưởng coi sây ra lúc học trò lưu trường ở hai tỉnh kia làm chứng:

Tấn thư nhất. - Hai cụ lý đưa hai cụ con vào phòng tiếp khách quan kiểm thư nhất.

- Bẩm quan lớn, . . .
- Hèm? Eh! secrétaire... (Cái gì? Nay, thầy k. y...)

Ông kiểm giờ tưởng tây ra hỏi: . . .
- Họ nói gì, tôi nghe không biết. Ông dịch ra bẻng tây cho tôi!

Tấn thư hai. - Phòng tiếp khách của quan kiểm thư nhì. Cũng có cụ lý đưa con vào học:

- Bẩm quan lớn...
Quan kiểm ưng đúng gọi ông giáo làm thư ký cho quan, bảo:

Này thầy thưa, lấy tea chúng nó, nghe!

Hai quan kiểm vừa rồi khác nhau ở chỗ một người cũ quá, một người mới quá, nhưng giống nhau ở chỗ này: . . .
- Một ông giáo, bạn quan Kiểm ở tỉnh khác lại chơi, sống sặc đi vào hội

thùng nhỏ:
- Thầy có nhà không may.
Quan kiểm trong nhà đứng háng. Ông bạn vội vã bước vào, vừa m. miệng toan cười, bỗng thấy quan kiểm bảo người n. . .
- Nhỏ, vào trình bà lớn ra, có thầy giao mướn vào hầu, nghe!
Cái cười của ông bạn muốn ra, nó lại vào.

Hội Quốc-liên

Kinh-tế khủng-hoàng, không phải riêng gì nước Nam. Ngay đến hội quốc-liên cũng thấy khủng hoảng về kinh-tế. Nguyên do một ngày kia mấy cụ đại-biểu trong hội - ngồi rồi, buồn, nên rủ sổ sách ra, xem xét tình toán lại. Các cụ đã buồn, xem đến sổ chi tiêu của các cụ lại buồn thui. Hơn một trăm mười chín triệu bạc, các cụ tiêu đã gần hết, chỉ mấy hiệu cao-lưu ở Genève là phát tài to.

Nghe đâu các cụ đã định giảm bớt lương những người làm công cho hội. Đó là tin này, các cụ tham, ông ký lên là chắc cũng là đã được đời chút. Song các ông ấy há dạ chứ như người làm công cho hội Quốc-liên không lấy gì làm há dạ cho lắm.

Hội hết tiền, một là vì các cụ ăn tiền không lần tiện, hai là vì nhiều nước có các báo trong hội, nhất là nước Tàu, không giả cho hội đồng xu nhỏ, thế mà nhiều nước, như nước Đức nước Nhật, lại dọa ra hội.

Nếu nước nào cũng dọa như thế, có lẽ hội đến vỡ nợ mất!

Nước Tàu với hòa-bình

Mấy ông tướng bêu Tàu yêu hòa-bình, cái do ai cũng biết. Các ông có danh nhau, thay chất thành đồng, màu chấy thành sông, cũng là vì hòa bình cả.

Ấy thế mà vừa mới đây, đức Thích Ma ở Tây Tạng đến Bắc-bình làm lễ cầu cao nước Tàu được hòa bình, mấy ông đốc quân... Trương-học-Lương, Đoàn-kỳ-Thụy cũng đến dự lễ.

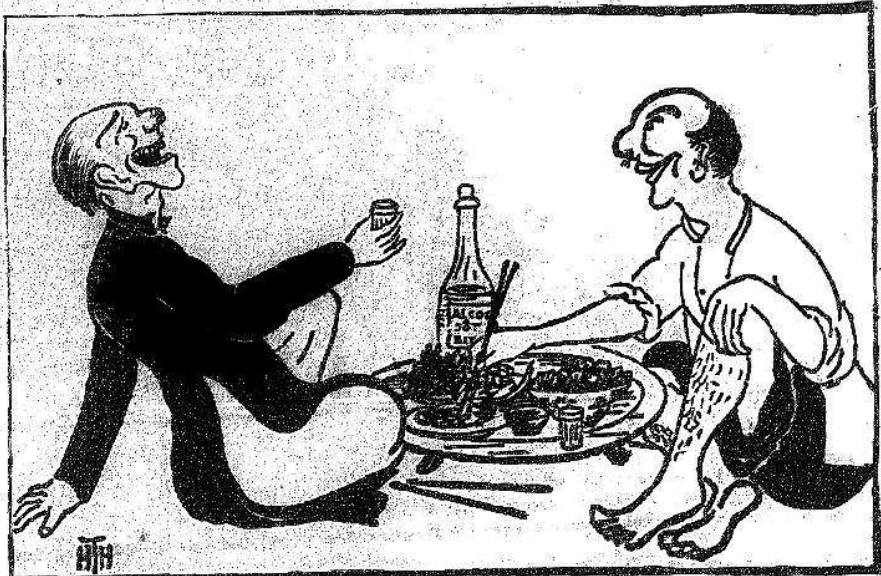
Sao không mời cả Lưu-chấn-Niên, Trương-phát-Khuê, Tưởng-giới-Thạch nữa cho đủ mặt? Nhân tiện sao không mời cả mấy đại tướng Nhật đến chứng kiến?

Ông Phạm-Quyên làm thương thư

Ông Phạm-Quyên vô Huế thăm ông Ng hà-Trạc, người bạn cũ đã từng cùng ông chia sẻ ngọt bùi trong tòa soạn báo Nam-phong, rồi ông gặp dịp đức Kim-thương hồi loạn, được vào hệ kiến được làm thương-thư...

Ông nhận chức gần một tháng nay, đã bắt đầu làm việc. Ngoài những giờ làm việc thì ông ngủ hay là ông đọc l) mấy quyển Nam-phong cũ?...

Lý luận Lưu-Linh

- Thế mới biết giờ sinh ra riêng để ăn với ít cho.
- Phải l) giờ sinh ra chỗ để ăn với riêng.
- Mả giờ lại sinh ra bác để đánh chén thịt chó với riêng cùng tôi. . . Hoi ông chỉ l) làm!

CUỘC ĐIỀM BÁO

Chân lý ở đâu

Báo Thực-Nghiệp mới đây có bài: «Đầu là chân lý». Đi tìm chân lý mà, mới biết rằng chân lý ấy Paong-Hóa bắt chước Thực-Nghiệp từ khi Thực-Nghiệp chưa có mục đích. Tương Thực-Nghiệp nên bỏ mục đích đi như thế thì biết thế lý hơn.

Khí bách thú

Đi thế trên Thực-Nghiệp lại này ra mục: «Tiếng re đồng», bắt chước «Khúc tiền sau» của chàng Tiểu trong Đông-tây Thế mới biết họ quen nghề đi rồi! Con khi trong bách-thú bắt chước người oanh nhỏ để mong được hạt lạc rơi, không biết báo Thực-Nghiệp mong gì?

Thơ con cóc

Vào suốt thì bắt chước, mà thơ thì mới làm. Ông Phương-Lan viết:

Sai con

Mặt bần sao không lau?
Con ra lấy cái lau,
Đồ nước, mang khăn mặt,
Mau!

Nhất-Linh xin nối theo một bài:

Ông viết văn trời chảy,
Như con cóc nó nhảy,
Nó nhảy trong hang rọ,
Xong rồi nó ngồi đấy,
Ngồi đấy lại nhảy đi,
Nhảy đi lại ngồi đấy,
Nhảy xong nó lại ngồi,
Ngồi chán nó lại nhảy,
Cứ thế mãi không thôi,
Văn ông nó cũng vậy.

Tiếng ta rồi có thành được văn chương không?

Công trách có người báo Văn-học chuyên môn khảo cứu tiếng Quảng-đồng, tiếng A-ô-lô. Trong báo đó, ngay trang đầu có bài luận thuyết đầu đề là: Tiếng ta rồi có thành được văn chương không?

Người viết bài đó là ông T. (có lẽ là ông Trạc, vì ông là chủ bút).

Nếu ông T. nói như vậy, thì tôi xin trả lời: «Không».

Không, nếu người viết văn cứ viết lời văn không có nghĩa lý gì.

Nhân người tinh nhân mới quen biết

nan trách ta rằng hỏi vấn [vơ],
Đấy ta trách bạn nói bâng quơ.
Yêu nhau thì phải cho nhau biết,
Giấu giếm làm chi hỏi bạn thơ.

Đề ta lòng nặng mỗi ngờ,
Yêu ai? Yêu khách vu-vơ, rõ buồn!
Phải đó đến ngọn nguồn lịch sử,
Phải hỏi han tên, tuổi của nhà.

Kéo rời gập gờ đôi ta,
Bơu đầu mới rõ ấy là người quen.
Kéo có lúc mình lên Hà-nội,
Kéo có khi ta tới Nam-thành.

Tim đâu cho thấy nhân-tình,
Hà vớ duyên thế là mình với ta!
Còn trao đôi thơ qua, tin lại,
Muốn cùng nhau tỏ rãi niềm lay.

Tình riêng há để ai hay,
Thả giòng nước ngược, lòng đây
không danh.

Nào phải mở si-linh hiếu sắc,
Đề cho mình thức mắc trách oan.

Họ nói tiếng Quảng đồng

Trong bài luận thuyết ấy ông T. lại viết:

Một từ tiếng dù nó không phải là nghề (bát) không phải là không dùng được (bát) mà chưa bao giờ dùng đến thì làm sao mà p'ong-phủ.

À, ra tiếng ta không thành vào chương vì tiếng ta chưa dùng đến bao giờ. Ngày thường, chắc ông Trạc nói tiếng Quảng-đồng.

Ông Nguyễn-trọng-Thuyết hồ hồ to: «Tôi là người An-nam».

Ông Dương-bá-Trạc cũng hồ hồ to: «Tôi là người An-nam chưa dùng tiếng An-nam há?

NHẤT-LINH

Mấy lời với giải tâm can.
Đừng ngờ Tú Mỡ, thế gian thường tình.
Đã tài sắc nghiêng thành, nghiêng nước
Hay hình dung mốt mạc, xấu xa
Hữu tình ta đã quen ta.
Gái, trai, xấu đẹp cũng là tri âm.
Yêu nhau đã trong tình thân.
Nhân nhe mẹ Mốc còn ngăn ngại chi.

Mấy lần thư lại, lại thư đi,
Hỏi bạn là ai? Bạn cứ li...
Nấu chỉ có quen mà chẳng biết,
Thời sao sùng đáng tiếng trong-tri.
TÚ MỠ

Một chuyện kín

— Này bác, tôi...tôi... tôi là người An-nam!

TÚ-LÝ

bản ngang..

Người Âu-tây trong cái chi khí, hiên ngang của những đấng anh hùng không sợ chết, đem thân hy-sinh cho khoa-học hay dân mình vào những nơi nguy hiểm để tìm tài lấy cái mới, cái hay.

Không kể đến tinh mênh - kể cùng anh hùng thất, chi khí cũng hiên ngang thất, song những hành vi ấy đối với dân Việt-Nam như thế, phong lưu lại là hành vi của kẻ ngu ngốc.

Nhà phi-công Lingbergh, một mình dùng máy bay, bay qua Đại-tây dương chẳng qua là một anh chàng đại-may mà đi đến nơi về đến chốn, nếu không... nếu không có lẽ thầy chôn bụng cá, còn ai mà nổi đời tống đờng, lại lấy đầu làm mồi yếm mồi đẹp.

Dân Việt ta không phải là không có chi khí, không phải là không anh hùng, song không đến nỗi khờ dại đến thế. Họ chỉ khi ở chỗ biết đem thân hy-sinh cho sự... lễ nghi phục vụ của đạo Khổng.

Đi đứng ngay ngắn, cử chỉ đúng mực, biết cúi nhau, tranh nhau chiều trên chiến dưới buổi việc làng, biết bán áo thung xanh, sùng sùng vào lễ thần, tay quan biết tới, biết lui, lợi cho mình thì ở lại, lợi cho mình thì lánh xa, mà nhất là thuộc lòng được mấy quyển Tứ thư, Ngũ kinh, lại biết mua cái quan tài đẹp để đợi lúc hái tay hưởng suốt, hành vi họ anh hùng ở chỗ ấy, chỉ khi họ hiên ngang ở chỗ ấy, p'á... tinh hoa của nền văn hóa ấy, để dâng yêu, dâng quý nước nhà là ở đây!

Văn hóa của ta, ta phải bảo tồn, cái ông bán mộ xây ở hội chợ năm nay mới thật là một đấng anh hùng, một vị ân-nhân của nước ta

ĐÃ ĐỌC BỐ

Những cảnh khốn nạn

Của soạn-giả Nguyễn Công-Hoàn thì đậm chân các tiêu thuyết khác!

Sách giấy 218 trang, giá 0p35

Một sự chẳng ngờ

Tương số xưa nay tôi vẫn cho là một Khoa-học thường thức để tiêu khiển song vì tính tò-mò nên tháng hai vừa rồi tôi có đến chơi nhà ông Thần-cốc-lử, số 49 phố Hàng Bông để xem 1 quẻ Cát hung, văn hạn tương-lai dĩ rãng».

Ông nói đều đúng cả nhưng ông có giận một điều cần thiết rằng phải để phòng, kéo đến tháng tám này khéo lên vợ chết con chết.

Tôi chẳng để ý đến lời đoán vì vợ bị đang có thai mà khỏe mạnh; thế nà đến tháng tám ngày mồng chín con t'í chết, đến mười hai vợ tôi chết một cách chẳng ngờ.

Lời rất đau đáu, song rất phục tài ông Thần-cốc-lử là một nhà tử đ'á rất giỏi đời này. Vậy có vài hàng hành thực giới thiệu ông với bà con a.

Bà Ngọc-Khang
320 Route de Huế

Bà Ngọc — Kia bà bán đi đâu đấy? Cháu làm sao mà mặt mũi sưng đỏ?

Bà Bán — Ấy cháu đừng rãng, tôi định đến bác Đốc hỏi xem nên mang cháu đi chữa đâu?

Bà Ngọc — May quá, tháng chín này trước cũng đau, hôm miệng sưng do bằng hai thế mà tôi chỉ đem cháu lại nhà Ông Đốc Trạc-quang-minh chữa vài lần là khỏi.

Bà Bán — Ấy tôi quên bằng đi đấy, bác Đốc cháu trước cũng giòng rãng vàng ở đó, văn khen công việc cần thận và có vẻ mỹ-thuật mà ở đấy là chữa mấy cái rãng cho bác gái cháu thì lại thần tình quá — Chẳng biết có gần đấy không?

Bà N. H. — Kìa kìa, ngay trước mặt, bác cứ trông biển đề « Nhà giòng rãng » TRẦN-QUANG-MINH số nhà 199 phố Hàng Bông là phải

TU CAO ĐẾN THẤP.

Phong rao mới

Nhớ xưa còn thừa hán ví,
 Chẳng thời đi học, thiếp đi chợ hàng,
 Sớm hôm đều đội bài mang
 Yên phận hân hân, kiếm gạo nuôi thân
 Vui đây bữa cháo bữa rau.
 Chẳng lo học tập mai sau thành tài.
 Công danh liền dứt kíp người
 Mờ mặt với đời thiếp cũn - hiển vinh.
 Bấy giờ chàng đã nên danh
 Chê thiếp cung dai, nỡ đánh phu công
 Khi nghèo còn vợ còn chồng,
 Đến khi phú-quí, chông đống, chông đống!

Phong-hóa xin bắt chước Hạng-Thác không hỏi ông Hy-Tổng những chuyện xa xôi, chỉ hỏi: Ông Hy-Tổng có những ý tưởng gì?

Ông Hy-Tổng có lẽ cũng chịu không trả lời được.

Lại hỏi: Ông Hy-Tổng nói chỉ đợi có người đến thay là bỏ báo An-Nam mới vậy chờ bao giờ ông bỏ để cho đọc giả báo ấy mừng!

Ông Hy-Tổng có lẽ lại chịu không

trả lời được.

Rồi lại hỏi: Những bài ông Hy-Tổng viết có bao nhiêu phút?

Ông Hy-Tổng lại chịu không trả lời được.

Ông Hy-Tổng giống đức Khổng ở chỗ ấy.

Câu chuyện trong sân quần

Trong sân quần, thấy ông Trần-vân-Thông, đi với một người vận đồ

tây, áo nâu, quần trắng, trông như một nhà thừa khoán.

Có người bảo nhỏ: - Ông Bùi-quang-Chiêu đấy!

- Ông Bùi-quang-Chiêu đấy à?

- Ừ, ông Bùi-quang-Chiêu đấy.

- Thế ông ấy ở hội nào, vào đây đấu với ai? mà tôi không thấy tên?

Người đi kèm với vận-sĩ

Trong nhà điền, có người mất trí khôn, tự cho mình là ông vua, cứ chỉ ăn nói hệt như ông vua, người khác nói đến thế nào vẫn yên-trí rằng mình là ông vua.

Trong làng văn ta cũng vậy, có người rồi lại cứ tưởng là mình giỏi, khoe là mình giỏi, dẫu ai nói thế nào cũng vẫn yên trí rằng mình là giỏi. Có phải không, ông Hy-Tổng?

Trên mặt báo Phụ-nữ thời-đài

Trên tờ Phụ-nữ (nghe là báo để đàn bà, con gái xem), ngay cột nhất, cột thường để riêng cho bài luận thuyết, có đăng mục:

Dàn ông giao-cấu với chó cái (Nói rằng không nên cưới vợ)

Trong báo đó lại có những câu:

«...rõ ràng Nãi-Xước đương óa cả chó mực ấy « giao-cấu »

(Còn nhiều câu, nhưng tục quá không thể đăng được)

Một mặt thi đăng thơ « kén chồng » một mặt thi đăng tin người giao-cấu với chó cái, vì không có vợ!

Hay cái họ nó liên can đến cái kia!

Ký sau sẽ đăng cái «Sổ tàu lên đức chúa Giê-su» của ông Petrus Lê-công-Bác trả lời báo Phong-hóa.

Rất hay! Rất lạ!

Ông Hy-Tổng không vào « bị »

Kỳ báo An-nam mới, mới rồi, ông Hy-Tổng nói Phong-Hóa cho ông vào cùng một cái bị với cụ Hoàng-tăng-Bi.

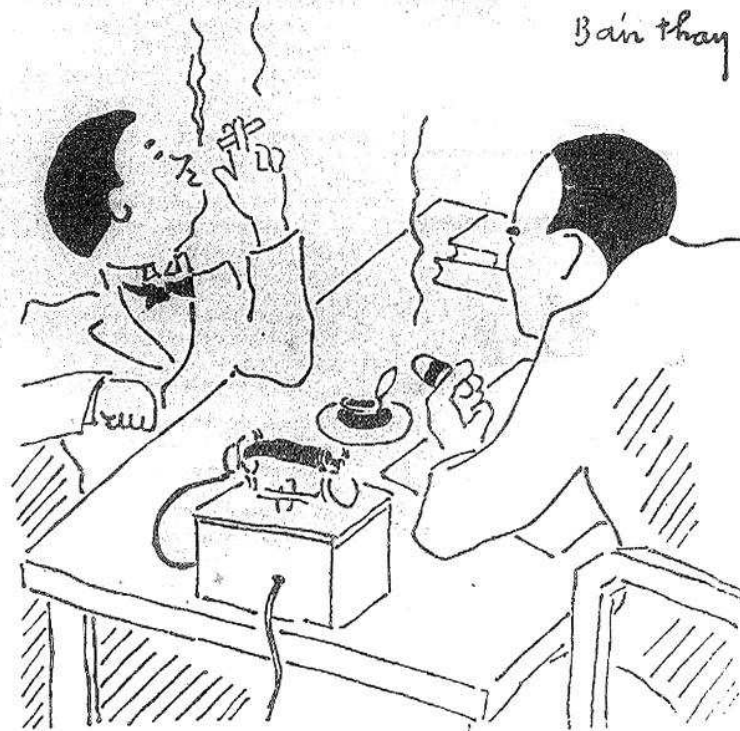
Ông Hy-Tổng mơ ngủ rồi! Phong-hóa không! không! quá thật không! ông Hy-Tổng mơ ngủ đấy. Phong-hóa có cho ông vào bị của cụ Bằng Hoàng dẫu! Họa chẳng là ông muốn vào bị của cụ Bằng, mà hoặc là ông chịu vào không được, hoặc là cụ Bằng ấy ông ra cái ấy không biết!

Chỉ biết rằng cái bị của cụ Bằng là cái bị của cụ Bằng Hoàng mà ông Hy-Tổng không có ở trong ấy.

Hạng-Thác với ông Hy-Tổng

Rồi ông Hy-Tổng lại vào đức Khổng, giảng đạo đức cho Phong-Hóa nghe. Có ý cho Phong-Hóa cũng giống Hạng-Thác. Nhưng ông giống đức Khổng ở chỗ nào, cái đó không ai biết, mà đến ông cũng không biết nữa.

Hạng-Thác ngày xưa hỏi đức Khổng: «Trên trời có mấy ngôi sao?» đức Khổng chịu không trả lời được. Lại hỏi: «Trời đất có mấy nóc nhà?» Đức-Khổng cũng chịu không trả lời được, nói rằng: «Hỏi chi những chuyện trên trời dưới đất, nên bởi những việc rước mắt mà thôi». Hạng-Thác lại hỏi: «Vậy thế trước mắt ngài có mấy cái lòng mi?» Đức Khổng lại chịu không trả lời được.

Bản thay

Chủ-nhiệm - Tôi muốn rằng nhân viên trong tòa soạn tuần lễ nào cũng ôn lại câu: «nhật nhật tân hựu nhật tân».

Chủ bút - Vậy ra ba lần đi Nhật-tân cả, giá một lần đi Đông - Hưng - viên thì hơn.

Chấn-hưng công-nghệ nước nhà:

Chè VINH-THAI. (Liên-tâm)

Là một thứ chè sống ở trên giải đất Việt-Nam, chế theo lối chè Tàu rất khéo, mà chất không độc như chè Tàu. CẢNH NGỘ, HUƠNG THƠM, (có ướp hoa) NƯỚC XANH VỊ MÁT làm tại tỉnh Phú-thọ đã được sở Canh-nông chứng nhận là rất hợp vệ-sinh và đồng bào Trung-Nam Bắc kỳ đều khen ngợi, đóng gói giấy gọn-gàng đẹp để mà giá bán hạ hơn trà Tàu và các trà khác.

văn hiệu mới lại thứ chè VINH-THAI vào hộp rất lịch-sự dùng trong việc hoan, hôn, tang, lễ rất tiện.

Mà giá lại rẻ

Thứ chè này từ đây mỗi gói đều có miếng Giấy Thường, những miếng nào mà có tên ký và con dấu của Chủ-Nhơn thì sẽ được Thưởng 1 hộp chè Vinh-Thai «Luxe».

văn hiệu còn trữ bán:

- 1. - Chè Thanh - Long
- 2. - Chè Thanh - dương
- 3. - Chè Tam-kỳ Đại - Hồng

Mấy thứ chè này dùng toàn độc chè tốt, cũng như chè Tàu mà giá bán lại rẻ hơn chè Tàu, ướp hoa rất kỹ càng, theo phép vệ-sinh, cũng có mùi thơm, nước nhiều lợi cho người dùng chè.

P. S. - Cần dùng nhiều người làm Đại-ly để chuyên bán các hàng Nội-hóa trên đây. Ngài nào muốn xin viết thư thương-ngại. Hàng gửi đi các nơi xin miễn gửi theo cách «lưu-hóa giao-ngân».

Tổng Cục
 Phan-thiết - Lagi
 Maiton
MINH-GIANG
 2, Rue Đông Khánh, 2
 PHAN - THIẾT (Annam)

Thiên Hòa Đường (tức Hứa-gia-Ngư y quán) 20 phố hàng Đường Hanoi

"Bản đường theo cổ pháp tự chế ra các thứ bào chế, cho đơn bốc thuốc và cao đan hoàn tán, bản đường lại làm đại-ly cho mấy nhà danh y ở các tỉnh thành Thượng-hải, Quảng-đông, Hương-cảng, lại bán cả các thứ sâm, nhung, quế, yến, châu châu, mặt gấu, sạ hương, sừng tê giác, sừng linh dương v.v... giá bán phải chăng, các ngài chiểu cố lấy làm hoan nghênh.

Trong hiện có ông Trung y Hứa-gia-ngư xem mạch làm thuốc, chuyên chữa nam nữ lão ấu các chứng nội thương ngoại cảm và đàn bà, Thái-tiền, sản hậu, diêm kinh, bạch đới với trẻ con các chứng, đậu, sởi, cam, tích, kinh phong v.v... rất là hiệu nghiệm.

Giá tiền mời đi xem mạch 1p00 còn những người lao động đến tận nơi xem mạch không lấy tiền.

Tranh dự thi.— Số 6

Vợ chồng hòa thuận

VUI CƯỜI.

Hết sức giúp

Bản báo mới nhận được của một bạn mục năm n ôi bức thư, trong đó ngỏ ý hăng hái giúp bản báo như sau này:

«... vậy từ bữa nay, cứ mỗi ngày đi xin kính dâng « Phong hóa » một chuyện vui, nghĩa là năm ngày thì năm bài, sáu ngày thì sáu bài, bảy ngày thì bảy bài. Nhưng « Phong hóa » cho tôi nghỉ ngày chủ nhật để tôi há hỉ với vợ cả tôi, rồi ra lại cho tôi nghỉ ngày thứ hai nữa để tôi há hỉ với vợ hai tôi, rồi ra nữa lại cho tôi nghỉ ngày thứ ba để tôi há hỉ với vợ ba tôi, rồi cứ tuần tư như thế cho đến hết 7 ngày, vì tôi hiện nay có 7 vợ.

Cũ văn Nguyễn Hải Dương

Bản báo có lời cảm tạ ông Cũ văn Nguyễn và mong ông cứ giúp bản báo như thế mãi, Bản báo lại có lời mừng cho bảy bà vợ của ông nữa.

Chỉ nghĩ đến ăn

Thầy giảng bài:

- Quả dất, quả dất tròn như quả cam Học trò đứng ngay lên hỏi:
- Thưa thầy, thế thì có ăn được không ạ?

Cũ văn Nguyễn

CUỘC THI TRUYỆN « VUI CƯỜI »

Bắt đầu từ số 28 bản báo mở một cuộc « thi cười » Trong mỗi số, sẽ đăng lên độ bốn, năm bài mà bản báo xét ra là hay nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng Giải nhất một năm báo, giải nhì nửa năm báo để thưởng hai bài hay nhất trong bốn kỳ báo ấy.

Mỗi bài không được quá ba mươi giòng.

Xin để chỗ ở cho rõ ràng, để tiện việc gửi báo biểu.

CUỘC THI TRANH KHÔI HẢI

Mỗi số báo sẽ có đăng vài bức tranh hay nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng:

Giải nhất một năm báo.

Giải nhì nửa năm báo.

Tranh vẽ chiểu giải 13 phần, chiểu cao 10 phần có lời chú thích hay không cũng được, miễn là buồn cười

Mấy lời phân trần

Có nhiều người hặc bất cứ truyện cũ, hoặc dựa theo truyện cũ hay truyện nước ngoài mà làm bài « vui cười » Trừ một vài truyện đã phổ thông ai cũng biết còn thì không tài nào mà kiếm xoi cho khắp được, Vì lẽ ấy nên những bài nào hợp phong tục cảnh trí mà có vẻ lớn kỳ, đặc biệt, thì bản báo cũng cho là trúng cách.

Phong hóa

Câu đố lạ đời

Hai bác bẹp, cơ chừng đã say sưa, chuyện nở như gao rang,

Một bác, tay vuốt râu, mồm ngâm:

Thượng thì a, hạ thì b, hạ thì c, hạ thì d, hạ thì e, hạ thì f, hạ thì g, hạ thì h, hạ thì i, hạ thì j, hạ thì k, hạ thì l, hạ thì m, hạ thì n, hạ thì o, hạ thì p, hạ thì q, hạ thì r, hạ thì s, hạ thì t, hạ thì u, hạ thì v, hạ thì x, hạ thì y, hạ thì z.

bất thò, thượng hạ bất thò thò, thượng hạ thò thò,

- Kia bác ngắm bài thơ gì mà chỉ những thượng cũng hạ, thò với chẳng thò thế?

- A! đấy là một câu đố chữ nho,

- Tây với nho gì lại thế?

- Thôi tôi giảng cho bác nghe:

Về mùa rét, những người nghèo chỉ có được một manh chiếu ngắn, hở đầu hở đuôi, Lúc ngủ chiếu chỉ đủ che được đầu hở chân, thế là hạ thò Đến khi thấy chân lạnh kéo chiếu xuống, đầu hở, thế là thượng thò, Lúc rét quá, co rúm người lại, người thôn lôn vào trong chiếu, (thế là thượng hạ bất thò thò), về sau mỗi quá, ruột thẳng như cây gỗ, thì đầu hở, chân hở, thế là thượng hạ thò thò.

Thông ngôn (chuyện thực, xảy ra 15. 20 năm trước)

Thầy Thừa nọ muốn được quan Phủ yên, nhận tiền là biết tiếng tây, tiếng Pháp và có giấy má gì bằng chữ tây đều nhận đem về tra cứu rồi dịch Thực ra thì nhờ ông giáo số tại cả.

Ngày kia có người lấy sắn bần qua phủ, vào chơi quanh có lẽ để « chực » bừa cơm Quan gọi thầy Thừa ra thông ngôn, qian trông người lấy, chỉ vào thầy Thừa. Người lấy hiểu ý, bèn quay lại thầy Thừa, mà nói rằng: « Je vous prie de dire au quan-j hu que je lui presente mes salutations ». Thầy Thừa ngay quá, bẽn lẽn quan: « Lắm cụ lớn, ông rầy là người Hồng-mao ! »

Mỗi cái phát đáng giá 100

Quan viên hùng tri quá phát vào đầu có đầu một cái thật mạnh. Đau quá, có đầu kêu:

- Đắt đến quon đấy.
- Thế em định đòi bao nhiêu?
- Lúc rầy nó đòi bao nhiêu ý, thì quon giá.
- Bao nhiêu?
- Thế quon thử phạt lại xem nó đòi bao nhiêu?
- Bách l
- Bách là bao nhiêu thế quon?

Quen như đi ô-tô

I. Nhanh nhanh lên, tàu sắp chạy rồi đấy.

- Còn hai mươi phút nữa kia.
- Chật như thế kia, nó chẳng chạy thì còn chờ ai nữa?

II. Nhanh nhanh lên, tàu sắp chạy rồi đấy.

- Hầy còn vắng thế kia nó chạy gì.

III. Thưa ông đây về Hanoi bao nhiêu?

- Năm hào.

- Thôi ông lấy ba hào chờ vì tôi đi luôn.

IV. Hành khách trông thấy người phu kíp gọi lại báo:

- Nay này, ông đỡ cái bồ này lên nóc cho tôi cái.

V. Tàu đương chạy hành khách trông thấy nhà mình, liền gọi:

- Bác tài ơi, nhà tôi đây, bác cho tôi xuống chỗ này cho tiện.

Con khôn

Trong nhà đương đánh lỗ tôm. Bỗng có khách gọi cửa. Cậu Tám ra mở.

Khách: - Thầy có nhà không cậu?

Tám: - Thưa ông không.

Khách: - Thật không à? Tôi có việc cần lắm muốn hỏi.

Tám: - Thưa ông, thế để con vào hỏi thầy con xem có nhà hay không đã.

Lời trẻ

Cả sếp gọi con ra vườn hỏi:

- Cây cau và cây dừa, hai cây khác nhau ở chỗ nào?

Thằng bé thờ ra một lúc rồi trả lời:

Thầy giáo - Trong những loài cây, cây gì không có lá?

Học trò - Thưa thầy, cây lá mè không có lá?

- Cây cau thì trồng ở cạnh đồng gĩa, còn cây dừa thì ở bờ ao, gần khóm chuối.

Ông để ra con

- Nay, đồ anh biết công để ra chừng hay ra con?

- Tôi bảo để ra chừng.

- Thế tôi bảo để ra con.

- Không có nhẽ. Công thuộc về loài chim thì phải để ra chừng.

- Thì hiện tôi nghe thấy đám ma có người khóc: công mẹ để ra con.

Ông T C C Rue Nol Hanoi

Thông ngôn

Phát rợn

Hỏi

Văn minh

Ông N X D Rue Ma Jo. Hanoi

Chật nhưng mà mới

Mỗi cái phát

Quen như đi ô-tô

Ông P. Q

1 tranh vẽ

Đề lại nhà

Làm phước

Ông NGT Rue Nira Bac-ninh

Thông ngôn

Con khôn

Vợ hiền

Mách thầy giáo

Lo xa

Ông đốc

Gây ông cười

Tặng sách

Thưa nhà

Thương người

Ông TVHTL Hanoi

Hy chính Militaire

Công đờ ra con

Một cách báo thù

Câu đố lạ đời

Ông D... 158 bd ch. Haiphong

Một tranh vẽ

Ông NVT Yên-bay

Tiền thu người tựa cửa

Quan nghĩ to bụng

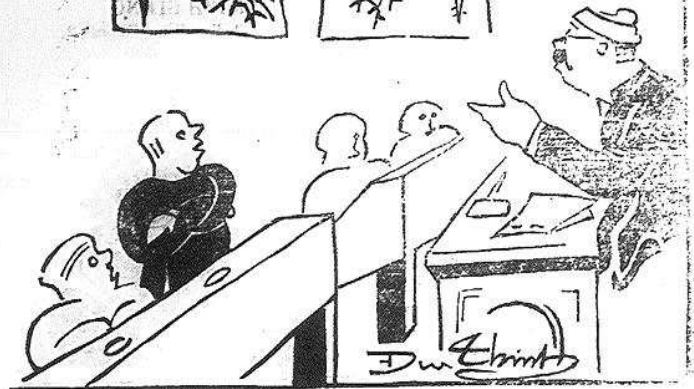
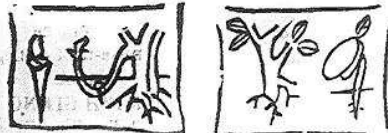
- Nay, anh học

quan Night

Còn nữa

Kỳ sau bản báo sẽ đăng hai bài và hai tranh dự thi trúng cách.

Tranh dự thi.—Số 7

Thầy giáo - Trong những loài cây, cây gì không có lá? Học trò - Thưa thầy, cây lá mè không có lá?

VĂN HỌC

Cái địa vị khôi hài trên đàn văn

Nước ta xưa nay trong làng văn-học có một điều há-khắc quá, ấy là sự đối đãi cùng những người có tài khôi hài và những văn bằng thể khôi hài. Tác như ông Công Quỳnh, tuy là có tiếng khen để lại đời nay, người đời vẫn lấy làm thích nhưng thích là thích một cách khác, si có khen ông cũng khen ông một cách khác. Người nước ta khen ông Công-Quỳnh cũng như khen một vai hề hay trong rạp hát, khen ông là khen cái tài mồm mép mà thôi, chứ trong lòng vẫn khinh cũng như khinh mấy chú hề trong rạp hát vậy.

Người minh bình như chưa hiểu đến cái hay của sự khôi-hài là dường nào; cũng chưa hiểu đến cái ích lợi của văn khôi hài và người có tài khôi hài ra sao. Vì vậy cho nên ít ai biểu đồng tình cùng họ, không để họ vào trong con mắt, cũng loại hết cả hài-văn ra ngoài nền văn-học, là phải lắm, không trích đăng.

Nhưng phải biết rằng ai có tài thông minh tuyệt thế thì mới nói được câu chuyện đùa có duyên hay là làm được bài văn bông lơn có duyên, chứ phải dễ đâu gì đâu mà khinh-thị. Làm một bài văn trang hoàng điển - nhã, trong mười tay văn-nhân tay nào cũng làm được hết, chứ làm một bài văn khôi hài cho hay, đọc lên cho ai cũng mở miệng cười và lấy làm thích ý, thì trong mười tay ấy chưa chắc đã có một tay làm được đâu.

Văn khôi hài nó thường làm cho cảm động người ta một cách rất mạnh mà người ta không tự biết. Giả như ông mở có cái tật xấu gì, có kể làm bài văn, ám chỉ mà công kích cái tật xấu ấy của ông; trong lúc ông mở đọc đến, ông phải tức cười nôn ruột mà không giận được; rồi có lẽ lần-lần tự nhiên ông mở bỏ cái tật xấu ấy đi bao giờ mà chính mình ông cũng không hay. Đó mới thật một bài hài văn hay đó, và cái công dụng của nó là như thế.

Trong bài tựa sách Bát trụ của Đường Thuận Chi có một đoạn giải cái lẽ ấy ra rõ lắm, như vậy:

« Kể thất-phu nổi giận, vác gậy đánh nhau, hay giờ có ai đem kính Thi kinh Thơ nói với họ, chỉ làm cho họ thêm giận đâm nhà nhau càng bực lắm. Chi bằng có người khéo bông-lơn, kiếm lời điều-cợt nói xa nói gần để dãi hòa, thế mà họ lại chịu cười giã lã rồi huê nhau... Cho nên nếu có thể phân-giải được đám đánh lộn, thì những lời bông-lơn điều-cợt hoặc giã lại có công-hiệu

mau hơn Thi Thơ cũng chưa biết chừng. »

Sở dĩ ông Molière nổi danh trên văn-đàn nước Pháp và cũng nổi danh cả trên văn-đàn thế giới nữa, là chỉ nhờ có cái tài hay khôi hài ấy mà thôi. Cei đó thì biết trong làng văn bên Âu-châu, người ta biết trọng-đãi kẻ hay khôi hài lắm, chứ không như bên mình.

Chúng ta phải phục ông Tư mã-Thiên là ông thánh-su về văn-học và sử-học Trước hơn hai ngàn năm nay mà ông đã nhận rõ sự khôi-hài là có quan-hệ với thể-đạo nhân-tâm, văn khôi hài là một thứ văn có diệu dụng phi-thường, và nhân-vật khôi-hài cũng là hạng nhân-vật siêu-quần xuất chúng, cho nên trong Sử-ký của ông, ông đã lập riêng ra một thiên « Hoạt-kê liệt truyện » - hoạt-kê tức là khôi-hài -, trong đó ông kể ra nhiều người có tài hoặc khéo nói, hoặc hay văn, như Đông phương-Súc, Thuần vu-Khôn, đều là người thiên-hạ xcm thường mà ông đem lưu-danh vào thanh-sử vậy.

Kể ra bọn hoạt-kê, tức là người hay khôi-hài, lại còn có cái đặc-lánh này đáng quý lắm nữa. Là trong đám họ, người nào cũng có cái tánh tự-cao và kinh đời; có người trong con mắt họ chẳng coi quyền thế ra chi, mà cả đời chỉ có nói bông nói đùa, cốt để nhè đời, hay răn đời, chứ không thêm cầu gì hết thấy. Cái tư-

Tập hồ sơ của Thiên Lôi

III
Thiên lôi cực kỳ oái-oăm, bướng bỉnh. Ta cứ tưởng chỉ đầu thiên lôi đánh đấy, nhưng kỳ thực thiên lôi ở dưới quyền ai sai khiến.

Chính thế, người này bị đánh chết, có phải thiên đình sai thiên lôi vác búa chạy theo mà choáng đầu. Chẳng qua là tại rui gió gặp ngay lúc diệp giao nhau, cũng như đang đi đến nơi nôi « súp de » phi vào mình đó thôi.

Vả trời đánh chẳng bao giờ có tránh lúc đang ăn cơm cả: nếu biết trước diệp sắp giao nhau ở đũa cảnh đồng nọ mà vác túi bông rang ngồi nhà ngay chỗ ấy, thì đâu có ba mươi sáu miệng cũng chẳng tránh được thiên lôi náo.

Các cụ ta cũng biết vậy cho nên đặt ra câu trời đánh còn tránh bữa ăn, cốt để cho yên lòng những người sợ sét, và nhân đây lấy câu mắng con cháu trong nhà.

Song nếu các cụ cho biết cái làm cho ta chết là điện, chứ không phải cái tiếng nổ, thì mỗi khi sét đánh ta chỉ rất mình mà thôi, chứ có đâu sợ phải rang lửa mà ăn. Phải thiên lôi giáng trước rồi, ta mới nghe thấy tiếng nổ sau. Vậy tiếng nổ ấy há chẳng phải là lời thiên

tướng tự-do ấy, cái khi-phách độc-lập ấy, hồi trong đám đọc sách muôn pho, đặt mình vào hàng đại-nhân quân tử đã mấy người có được ư?
(Còn nữa) PHẠM-KHÔI

lôi báo cho biết (ta vừa giáng trần) đây sao.

Thiên lôi đã ráng rồi mới lên tiếng ta còn nghe được tiếng là ta còn sống. Đã còn sống thì còn sợ cái nổi gì.

Thiên lôi chẳng cứ trợn người mà đánh, mà cũng chẳng đánh riêng chỉ loài người: bò, dê, lợn, nhà ngói, cây mít, ba đầu đánh đấy. Ta sợ là chỉ sợ cái đánh quàng sấn của thiên lôi mà thôi.

Thiên lôi đứng có khi bay cả tường gạch, lật cả mái nhà, thiên lôi có lúc đùa bốn chẻ một cây cao gàn ba mươi thước làm ba mảnh, hoặc dẫn cây gỗ lớn làm đôi, rồi quăng mỗi nơi một khúc. Hoặc có khi cao hứng vịn bát cả một cây đa to lớn lên.

Ở Kobeh, khi xưa có một cây to, caoba chực thóc, có ba ngọn. Một hôm sét đánh xuống cả ba ngọn đều bị hạ xuống, còn thân cây tan ra từng mảnh bắn vung xa tới sáu mươi thước. Có mảnh nặng gần hai tạ, bao nhiêu cành đều bị lột vỏ hết.

Ở Ecosse, và thế kỷ thứ mười tám thiên lôi giáng vào một tảng đá dài cỡ trung ra. Có mảnh dài gần bảy thước rộng hai thước mười, dày một thước rưỡi, bắn qua đồi đất ra xa bốn mươi dặm thước. Lại mảnh nữa to hơn nữa bay vut ra bề.

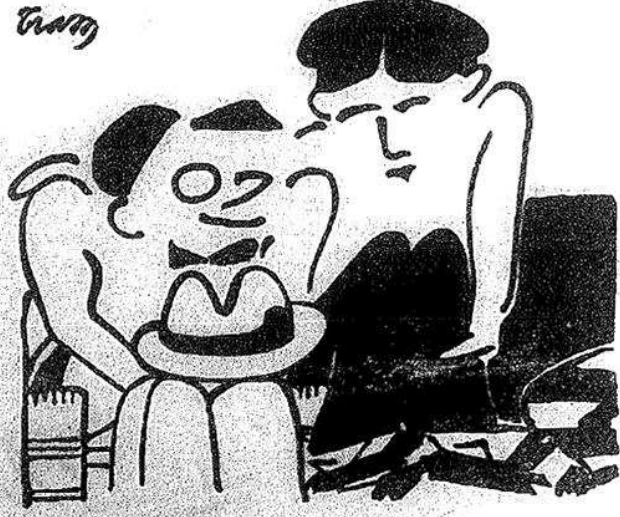
Về năm 1809, có một cái nhà nọ, tường gạch dày gần một thước, cao ba thước ba. Sét đánh tụt hẳn xuống ba mươi phân tây. Còn tường bị sét mang đặt ra chỗ khác xa ba thước. Bức tường ấy có 7,000 gạch, không kể với hồ năng có tới 26,000 căn.

Cho đến đây ta chú ý cho là trong gốc cây nọ, hay hòn đá kia có con tinh, con ma, Trong ấy chẳng có « con quái » gì cả, chỉ có « mu ám-điện » như tôi đã nói ở trên mà thôi. Kể đến cái võ lực của thiên lôi bất tất phải nói nhiều, cái tài di-sơn của thiên lôi thiết tưởng kể qua loa như vậy cũng đủ.

Thiên lôi không những chỉ làm tay đao-phủ hay chủ đồ tề mà thôi, thiên lôi lại kiếm rất nhiều cái nghề khác rất oái oăm, khiến ta có thể phê thẳng ngay một chữ « cường » được.

Này, như xưa, có một cái nhà nọ, vữa thóc ở trên gác, Sét đánh xiêu qua mái vào vữa, rồi từ vữa khoét tường chui tọt xuống mặt cái hồ gần đấy. Phen này thiên lôi đốt nhà người ta chắc. Nhưng không, thiên lôi vừa xuống hồ, thì ngay chỗ ấy, nước hồ phun vọt lên, cứ theo đường sét mà chui vào lỗ tường, lên đây vữa, rập tất hết lửa.

(Còn nữa) CHĂNG THỨ 13

-Tôi chết mơ có khóc không.
-sao lại không! cậu đã biết tôi là người đa sầu đa cảm, một tí gì cũng khóc kìa mà

HUẾ DÂN

NHÀ TRỒNG HÃNG

46 HÀNG ĐA GIÁP HẰNG BÔNG

CHUYÊN MÔN

TRỒNG VÀO, CHỨA RẰNG

DUYNG NG: VẠN QUYỀN

CƠ BẢNG CHỨNG CHỈ Ớ PHÁP

VỀ, LẠI LÒNG VIỆC RẤT CẦN

THÂN VÀ MẠCH CHỜNG

HUẾ DÂN

Kỳ sau sẽ đăng bài so sánh các tay quần vợt Nam và Bắc của Trần-vân-Dương

Quần vợt

Tranh vô địch Bắc-kỳ

Dương đạt giải quần quần năm nữa Bưởi sáng, bán kết.

Samuel hạ Samuel 6/11, 4/6, 6/13. Hai thên «mạch nha» trạm nhau! Mọi quả bay đi bay lại ít ra mười lần mới chạm lưới, hay rơi vào vạch. Mấy ông ngồi dĩa xem, được một bữa sơi cổ lác mắt.

Samuel rấm ráy có vẻ xung xúc lắm. Tính bác ra, chàng Sa này một ngày đánh ba buổi ten-nit: sáng, trưa, chiều, mỗi buổi hai giờ. Sáu giờ một ngày nhàn với 360 tức là 2160 giờ trong một năm. Không irách chàng đã thành một cái máy trả bản kiên cổ lắm vậy. Còn chàng Sa kia, cũng có công luyện lắm, nhưng còn kém hắc tướng nhiều. Thi mỗi buổi trưa, cũng phụng các qui phụ nhân máy vãn, thế là cup mất, bỏ nhỏ mắt, lổp mổp. Làm bồng mai một đàng lảm rỗi, oan ức nổi gi!

Dương hạ saumont 6/11, 6/11 - Ở Pháp vừa sang, danh tiếng lừng lẫy. Nào là se vit ba danh, nào là si-mat nổ lửa, nào là tiu lip se, saumont ngiệm nhiên được anh em quần vợt Pháp cho là một thượng thặng nhân tài, có hi vọng nhất trong mùa quần vợt năm nay. Nghe ở đời, bi vọng lắm lại thất vọng nhiều Nhai Edel 6/11 6/10, gặp Đãng đã chết vật, lại suýt bị Khương đẩy ra, saumont đã chơi một cuộc soàng quần vợt số một của C. S. A. Nao ngờ, từ đây giờ đi, chàng cứ lụn dần.

Se vit mạnh đấy, si mat khỏe đấy, nhưng bản ăn to quá, chỉ thương bại cho cai lối vô tội bị đẩy vô. Cả đến người ngồi xem cũng suýt bị đạn lạc. Yo-Yo khuyến ông bạn sau chớ nên đánh ngọt ban vào chúng tôi.

Người chừ có phải phiền chán ban đâu? Dương chơi điềm đạm, thừu thoảng điềm một quả mạnh, một quả ro ve chữ 1, mà ăn ngon hai sets 6/1 6/4. Xem thế.

THỂ - THAO

Saumont chưa phải là địch thủ của Dương!

Chung kết

Dương hạ Samuel 10/8 0/6 6/13

Cái tiu coi có vẻ lạ lùng, không nói rõ, chắc độc giả các tinh phải ngạc nhiên vì Dương sao lại thua set thứ nhì sau đến thế.

Đang như lời Yo-Yo đã bàn, mùa quần vợt năm nay tá ngật, cho đến cuộc chung kết, Samuel gặp Dương cũng chỉ là một cuộc đánh lấy lệ, hai bên gò găm, không có lối ăn to, lại thêm sảy ra mấy lần Samuel chuột rút, Dương thay áo, đáng phàn nàn.

Chung tadi xem ngà hay xem ten-nit? - Set đầu cầm cứ, theo nhau từng quả ba một, ta phải khen Samuel tiến bộ nhiều, có lắm quả tiao, vô lê mạnh tuyệt hay. Dương cũng xung sức đấy, nhưng chỉ vì gôm bức tường hắc ín, nên không dám phóng tầm đánh hết tay. « Kéo cưa với Samuel thì phải biết. » Lời nói thực không sai! Lần trước Bính đã suýt ăn « chung thuốc cao-lau » mà sao Dương lần này lại bắt chước Bính, để đến nỗi ngậm ngùi trong set thứ nhì?

Đánh hết set đầu, Samuel bỗng qui xuống, xin nghỉ năm phút. Công chúng tưởng Sa bị ngộ gió. Không phải đâu! Chuột đấy mà! Rồi đến lượt Dương. Đang đánh, tự nhiên Dương quẳng vợt, đi tuốt vào buồng. Công chúng nghĩ: « Aoh bầy hay ăn của ngọt, đau bụng mất rồi. » Không phải đâu! Dương đi thay áo, giải đen.

Set thứ nhì, Samuel tiu đều, Dương đánh rất vào lưới mà thua một ván bạch định. Chứng Ấn-độ nghe chừng mẩn lắm thì phải.

Set thứ ba, Dương quặt khở, ăn 3/1 rồi 5/2. Lúc này sân ban biến thành sân khấu Tấn bi kịch bắt đầu diễn samuel hụp lên, hụp xuống, ngã lẩn, ngã lóc, ta có thể cho là đi xem « tập võ ech » được. Mỗi lần samuel bó xuống, thì công chúng lại cười ò lèo, Edel chạy ra hóp cẳng, rồi samuel lại đứng giậy nhún rãng ra cười nốt. Thế ra họ cho mình đi xem ngã, rồi họ lại cười mình nữa. Ten-nit đâu có thế!

Các nhà vô địch dơn chúng tôi

Vừa rồi, trên sân quần Roland Garros, Borotra gặp Allision, chạy rách giầy thay đi thay lại, bị các báo nghiêm khắc bình phẩm. Còn trên sân quần phố Charles Coulies? Mỗi lần dôi sân, các

ông lau mồ hôi hàng giờ, quấy nước chề nói chuyện với người quen, tranh đấu đấu lại có lạ lùng thế!

Vô địch chuột

Này bác samuel! Chán bác nhiều chuột lắm đấy! Mà cứ nhè những lúc bi mới thả thuật ra, mới lạ chứ! Lần này là lần thứ ba gặp Dương, mà ba lần đều có chuột cả, ở Nam-djinh, cúp Lã-quí-Thạch đã chuột, xuống Hải-phong cúp Radium cũng chuột, về Hanoi vào tới chung kết lại chuột nốt. Tay chưa giết chức vô địch nhưng Yo-Yo tưởng nên tặng cho samuel giải quần quần « chuột rút ».

Cảm tưởng của Yo Yo đối với mùa quần vợt Bắc-kỳ năm nay

Không kèn, không trống, mùa quần vợt Bắc-kỳ đã chính thức khai mạc từ tháng Octobre.

Các báo - cả đến tờ « Annam mới » xứ này, vốn sống về quần vợt, bình như bảo nhau lãnh đạm với môn vận động của các vị Đế-vương. Có lẽ tại Hy-Tống không lịch sự, Phạm-vân-Bính giận, lảng háo không người nhiệt tâm mùa bút cò-động, nên sân quần mấy bữa nay mới có cái cảnh tượng vắng hơn chùa Bà-Bank.

Hay tại Tổng cuộc trích những năm các một buổi đi xem « rước rồng » hay « giã gạo » nên bà con hém mộ quần vợt bảo nhau thả quần chân nằm nhà còn đỡ buồn?

Hai nguyên nhân này, Yo-Yo cũng không chĩa cả. Có chăng chỉ tại, - xin lỗi các đấu thủ, - mùa quần vợt năm nay kém phần kịch liệt mấy cuộc tranh đấu đầu soàng quá, nên bà con thất vọng chẳng chịu nhiệt liệt hoan nghênh như mọi lần.

Và lại cả đây mấy tháng, Chim, Giao, vừa sưa cho máy tay vô địch Bắc-hà một trận toi bởi, vừa mảnh giáp cũng chẳng còn, khiến cho lòng bi vọng mong mỏi của bà con đều bị cuốn theo ba chiếc cúp về Nam Vua xem Chim, Giao. Nửa bình diễn rồi, nay lại xem gà nhà chỉ chó nhau, chỉ kéo cưa, chỉ tiu khỏe: - ấy là chưa nói đến rước rồng với dúi ban. nửa quả vô lê xấu, cho dài chắc tay không có, thì khác nào vừa xem xiếc Harmons ra lại đứng xem chạng đống dinh lỗ mũi, đi dao vào ngực, và hát Madelon không?

Vì vậy, cảm tưởng của Yo-Yo đối với mùa quần vợt Bắc-kỳ năm chỉ là một cảm tưởng buồn, mà các nhà tổ chức và các đấu thủ cũng chớ vội trách bà con lãnh đạm với một môn vận-dộng công chúng nướng chuột.

Anh em cầm vợt hãy cố lên! Cái ngày mà anh em biết x tay ra đặt những quả vô lê tuyệt diệu, biết trọng lối ăn to, bỏ cái lối dềnh dàng làm cho công chúng ngủ gật, biết se vit mạnh, lên lưới, cái ngày đó anh em mới thật biết chơi quần vợt, không hổ với các tay vô địch xứ xa.

Yo-Yo bi vọng ở các anh em và mong sẽ được vô tay hoan nghênh anh em một cách xứng đáng!

Bóng tròn

Tranh giải vô địch Bắc-kỳ 1931-33 Xem qua các hội.

ECLAIR

Tranh giải vô địch năm nay, Eclair rất nhiều hi vọng. Tiền đạo ăn ý, vạm vỡ, khỏe mạnh, nhưng đá ban bồng nhiều quá. Nên tập chuyễn và sút sà đất

mới ăn nhiều. Thái, Quay chạy góc khá cả. Thái nhanh hơn. Tin chơi đẹp, Pieu chịu luyện sẽ thành một đại tượng đại tài. Hàng tiếp ứng, không có chỗ chề. Công, thủ hay cả. Quy, lão tướng đa mưu, lấy ban giỏi, chuyên gáo, có tài đốt đầu rất đượ. Tâm B, vững vàng như bức tường, chắn ban hay. Hưu, giai như đá, thừa sức ngăn trở đối phương. Hai hậu vệ đá trung cả hạ chân, nhưng hơi chậm, thường để ban nảy. Nên chơi vô-lê nhiều hơn, đỡ nguy hiểm lúc bên địch tràn sang. Thủ môn bình (thơ, bắt ban gáo, có nhiều hi vọng. Tóm lại, toàn đội chơi đều nhau, rất đẹp mắt. Có vẻ bồng đượ, hoạt động, quật cường như một đội ban người Pháp.

Xưa nay thường mang tiếng vận rui, Eclair năm nay tam chiến tam thắng: bại jeunesse, bại Lạc-long, bại Olympique, ăn 9 điểm mà đứng đầu bảng, liệu có giật nổi ngôi bá chủ không?

Hãy công mà luyện, ắt phải có kết quả hay. Yo-yo rất mong cho đội ban áo mùi cánh chắ. Cố lên! Thủ quân Quí I Cố lên, anh em Eclair.

Yo-Yo

Kính cáo độc giả

Các bạn đọc báo hoặc đã gửi giấy mua năm hoặc vẫn thường nhận được báo xem mà chưa trả tiền, thì từ nay đến hết năm tây xin kịp gửi tiền về cho nhà báo.

Nếu không nhà báo sẽ nhờ nhà giầy thép đòi, tiền phí tồn các ngài phải chịu.

Những bạn ở xa nhà giầy thép không tiện việc gửi ngân phiếu, thì gửi tem về nhà báo cũng nhận (tem 0p05 trở lên)

PHONG HOA

TA TÂY

Xưa nay hàng hóa gì của ta làm cũng có phần kém hàng của tây, nhưng áo pull-over của hiệu CỰ-CHUNG dệt có phần xuất sắc chẳng kém hàng của tây chút nào.

Cự-Chung

63 Rue de la citadell Hanoi

- Cụ đi đâu với vàng thế? - Ấy chết! Ông để tôi kéo như cầu. Người ta mong đợi thì không tiện? Ai mong cụ? - Tôi chỉ có hứa đi ăn tiệc ở hiện cơm tây Lạc-xuân á - mà, ông có biết không? - Ai bảo t... là gì hiện Lạc-xuân, có phải ở số nhà 55 phố hàng Bông mà là hiện to nhất Hà thành của người Annam mở; số giầy nói 528 chớ gì.

Advertisement for 'NATURE ART' featuring a large stylized logo, contact information 'No 34 Rue des Stores Hanoi', 'TEL. N° 893', and a 'CO NHẬN' stamp.

hôn bướm.. ..mơ tiên

của E Khai Hưng

Tranh vẽ của Đông-Son

“(1) Ở lại các việc xảy ra, những sự mất mát tại nơi. Tr lời nói, rắng điệu, nước da, cho tới những ý-lư giữ gìn, khép nép, Ngọc không còn thềm nào cho rắng chú tiểu xinh xắn kia là con trai được nữa. Chẳng mừng thắm nhách mẹp cười một mình.

Cánh cửa sẽ đây, chú Lan rón rén bước vào phòng, nét mặt nghiêm trang, đặt một bao chè tàu xuống bàn mà nói rắng :

— Cu truyền biểu ông bao chè để ông sôi nước Chè này của bà Hàn cũng cụ hôm qua.

— Chú bạch cụ dùm cho rắng tôi xin đa tạ cụ nhé. Ý ban cụ cũng biết tôi có ấm còn đun nước.

— Ông để chúng tôi đun cũng được can chi lại phải đun lấy.

— Ấy tôi sợ làm phiền chú, (Ngọc mỉm cười nhìn Lan) nên tôi viết giấy về nhà xin gửi lên cho đủ thứ.

— À! ra bữa nọ anh người nhà mang lên ở trong hồ đấy!

— Chính phải.

— Tôi thấy có cả quyển Kiều và quyển Phật-giáo đại quán nữa.

Ngọc mừng rỡ vội hỏi :

— Chú biết quốc-ngữ á?

Lan điềm nhiên :

— Vàng! chữ quốc ngữ dễ, học chỉ độ mười hôm là đọc được. Làm gì mà không biết.

— Ô! thế thì hay quá nhỉ!

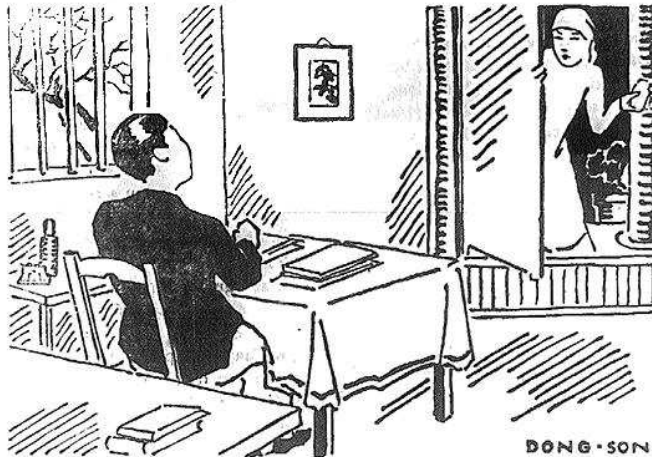
Ngọc nghĩ đến việc đương dự định, buột mồm nói ra câu ấy, nhưng Lan lại hiểu một cách khác, nên trả lời :

— Đời bây giờ, ai không biết quốc ngữ... Là! sao ông cứ nhìn tôi cườ cười vậy?

— Chú à! tôi đương nghĩ đến chú thì thấy chú vào. Tôi cho rắng tư tưởng đôi ta chắc có liên-lạc với nhau nên chúng ta mới có thể viên cảm tới nhau như vậy. Vì thế nên tôi cười, chú đừng vội giận!

— Ông nói những gì, tôi không hiểu.

Lan đứng đưa mắt nhìn chung quanh miu, rồi mỉm cười mà khien rắng :

DÔNG-SON

— Cái phòng này ông mới bài trí lại trông đẹp nhỉ!

— Phải, tôi trang hoàng thử để khi chú có bước chân vào trông đỡ bề bộn, chường mắt.

Lan hai má đỏ, cúi mặt xuống trả lời :

— Ông cứ giậy-quá lời, tôi chỉ đang là đây tờ ông.

Ngọc nói đùa : « A! đã phải » Rồi cười khanh khách, khiến Lan xấu hổ cầm đầu chạy thẳng.

Ngọc đứng dậy rửa mặt, rồi đem ấm còn ra đun nước. Chàng đưa mắt ngắm lại phòng một lượt, nhớ tới câu khen ngợi của Lan lại tủm tỉm cười; cười một mình:

— Phục ra cái phòng của ta giống như cái phòng của một sinh viên trường đại-học!

Mà thực vậy, cái giường mắc màn ren, cái bàn thờ dùng làm án sách, cái án thư trên phủ li cờ giả xanh

thần Ai-linh mới có thể bài trí một cảnh u m. buồn lâu nên cảnh dịu dàng âu yếm như thế được. Ngọc lại cười:

— Nhưng mà ta cũng ngờ nghĩnh thật! Lên ở chùa mới biết yêu, mới biết yêu là có thú vị... Song chẳng lẽ ta cứ yêu xuống yêu bóng, yêu via mãi thế này á? Thế thì cũng ổng, thả thả yêu cho xong?

Sự liên tưởng của ý nghĩ tự nhiên nhắc Ngọc ôn lại một câu Kiều, chàng buột mồm đọc ngâm nga :

« Yêu nhau thì lại bằng mười phu nhau. »

— Ở phải, trời ta tu hành!.. Tôi nghiệp!

Muốn sẽ giữ cho khỏi nghĩ vợ vẫn. Ngọc lấy quyển sách bên về đạo phát của Travi mà chàng mới mua tuần lễ trước ra coi. Nhưng mới đọc được vài trang đã thấy chán mắt, liền lái gập sách lại, bồng chông gạt mình, mấy giọt nước nóng bắn vào tay. Thì ra ấm nước đặt trên bếp còn sôi từ bao giờ mà chàng vẫn không biết, đến cả tiếng nước sôi chàng cũng chẳng nghe thấy chi hết.

Ngọc xoa tay mỉm cười, rồi lấy ấm chén ra pha chè. Uống mấy chén chè Liễn-tám, thấy tinh thần tỉnh táo, tâm trí hên hờ và ngắm cuộc đời có rất nhiều tư tưởng lạ quan... rồi nghĩ truyện nọ nghĩ sang truyện kia, lần nữa tự đặt mình vào địa vị Từ Thức sống trong cảnh đồng Phi-lai.

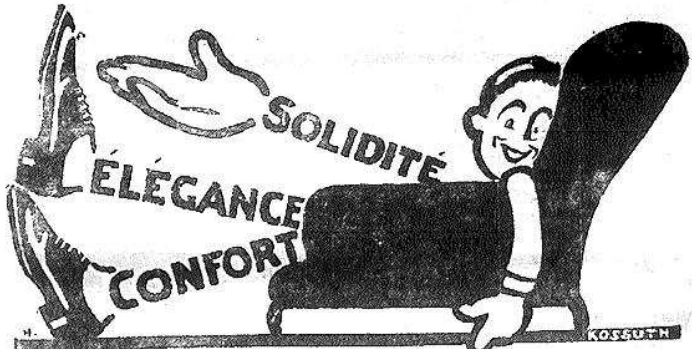
Bỗng chàng tắc lưỡi :

— Chà! thì ta cứ thử liền một chuyến xem nào! Không vào hang hồ sao bắt được hồ con

Câu nói có vẻ «tuồng» khiến chàng cũng phải phì cười. Mà nào vào hang

1) Xem P. H. từ số 20

Mọi cỡ dù các thứ giấy tây đóng sẵn kiểu tân thời gia rất tốt, giá từ 5p00 trở lên đủ các số chân từ 36 đến 42.

VAN-TOAN 95 Rue de la Soie Hanoi (Phố hàng đào)

QUANG-MY
13, Rue de la Soie. — Hanoi
Téléphone. 70
Soieries de luxe, et tous tissus

Bản hiệu mới về rất nhiều hàng mùa rét :
HÀNG TÀU : cầm nhung Thượng-hải, gấm, vóc, nhiều đủ các mùi.
HÀNG TÂY : nhung, satin lam hoa gấm, satin đen nhiều tây chơn và thêu, và đủ các mặt hàng khác nữa.
bản hiệu lại có nhiều các kiểu ô can parapluies cannes để các ngài dùng rấthợp thời trang.

QUANG - MỸ
Hiệu con rồng vàng

hồ thì đã lấy gì làm nguy hiểm! Chỉ đem giấy bút ra viết một bức thư.
 Bức thư ấy đã ba, bốn lần Ngọc viết rồi, nhưng lần nào viết xong đọc lại, lại sợ nhỏ viết đi, vì một là sợ Lan không biết quốc ngữ, hai là sợ bị cự tuyệt. Lần này thì chàng nhất định quả quyết. liền mở hộp giấy viết thư mẫu tìm lấy một tờ giấy viết:

Chú Lan...
 Viết được hai chữ ấy, Ngọc lại tìm tìm cười rồi sứa đi.
 - Không được! chẳng chú nữa!
 Liền lại lấy tờ giấy khác viết lại;

Có Thi

Nam vô a di đà phật! Tôi bắt đầu bức thư của tôi bằng một câu niệm Phật, để xin Phật đ.atri cho kẻ khổ sở rày, như Phật đã đ.atri cho hết thảy các chúng sinh. Vì tôi chỉ là một người lạc lối trong rừng người, như một hạt cát bị vùi trong bãi cát sông Hằng-hà. Nhưng có cũng là một người, cũng chỉ là một người, Dù có muốn xa lánh cõi tục, rời bỏ trần duyên, song cái bản-tinh của con người để một lúc mà có sủa bỏ nổi được Cái bản tinh ấy là Tinh, là... A-di đà phật! là a-tinh.

A-tinh là bản tinh của loài người, mà là hạnh phúc của chúng ta... Tôi yêu cô, và nếu tôi đoán không lầm thì cô cũng chẳng ghét tôi. vậy thì can chi ta lại làm trái hạnh phúc của ta?

Dức Thích-già nài-ni xuất thế để đưa linh hồn chúng sinh tới cõi Nát-ban mà hưởng sự hạnh phúc bất vong bất diệt.

... Nhưng hạnh phúc của chúng ta chỉ ở a-tinh. Đó là... A di đà phật! đó là Nát-ban của chúng ta.

Mấy hôm nay tôi đọc quyển Phật-giáo tôi thấy tôi yêu đạo Phật. Tôi yêu đạo Phật thì tôi lại càng yêu cô, tôi yêu một cách chân thành, tôi yêu trong lòng. Trong lý tưởng, có tha thứ cho, tôi không thể cứ yêu mà chú Lan, phải cho phép tôi yêu cái linh hồn thực của chú Lan mới được. cái linh hồn ấy là có Thi

Cô xem thư mà xét thấu cho lòng này, thì tức là có vàng ý Phật cứu vớt được một linh hồn đang bị đắm đuối ở cõi nhân gian.

Ngọc..»

Ngọc ăn vận chải chuốt, rồi gấp thư cho vào phong bì, bỏ túi ra đi. Lên chùa trên, gặp chú Mộc, Ngọc đột nhiên hỏi:

- Chú Lan đâu?

Chú Mộc thấy Ngọc ngạc nhiên, tưởng mới xảy ra sự gì:

- Chú Lan ở vườn sán sau chùa. Có chuyện gì đấy ông?

Ngọc chỉ kịp trả lời một tiếng: « không », rồi lật đật đi thẳng, khiến chú Mộc đứng nhìn theo lấy làm ngạc nhiên.

Ra tới vườn sán, vì sán lá cao mà lại đứng bên sườn đồi chỗ hiên, chỗ khuất, nên đến hơn năm phút sau,

Nói xong lấy giấy lật buộc qua quít lại bỏ sán. Còn Ngọc thì thò tay vào túi rút bức thư ra, rồi lại ấn vào, như thế đến hai, ba lượt.

Lan vác bó sán lên vai chào:

- Thời ông ở lại, tôi về chùa.

Ngọc nói lung tung:

- Được... này!.. tôi... à! sao chú không bế lấy sán đem về, còn cãnh li thì bỏ đi có nhệ việc không?

- Cành để giồng và đan chũ.

DONG SON

Ngọc nghe rõ tiếng sột sạt, mới tìm thấy chỗ Lan đứng. Bên cạnh chú một đồng cây sán nhỏ lên còn để nguyên củ, cành, lá ngồn ngàng,

Ý chừng Lan làm việc nhiều nên mệt nhọc, đứng thở hồng hộc. Một tay để vào ngực. Ngọc đón đến đến sau lưng, ôm ở chào:

- Kia có Thi!

Lan thông thả quay mặt lại, điềm nhiên trả lời:

- Không, tôi đây mà Có Thi nào dám vào vườn sán của nhà chùa?

Nói xong cười rũ rượi, chảy cả nước mắt, đổ ứng cả hai má. Rồi lại nói tiếp theo:

- A di đà phật ông muốn gặp có Thi thì ra nhà cô ấy chứ?

- Không, có Thi khác, có Thi của tôi kia.

Lan không để ý đến câu trả lời của Ngọc, nhìn trời mà bảo rằng:

- Mặt giới lên đã cao, phải mang sán về mới được, chẳng

Lan vừa trả lời, vừa bước xuống đồi Ngọc đi theo như toan niu lại:

- Thi hãy ở lại, chờ tôi rồi cùng về một thể!

Lan sợ hãi, đặt vội bó sán xuống đất mà rằng!

- Vàng! thì ở lại!... Nhưng ở lại làm gì mới được chứ?

- Ở lại ngắm cảnh!

- Trời nắng còn ngắm cảnh gì?

- Nắng thì ta ngồi xuống dưới bóng li sán... Này có...

Ngọc vừa nói vừa toan rút bức thư.

- Này... chú...

- Ông giầy?...

- Hôm nay chắc mắt giới...

- Vàng! chắc mắt giới!...

Hai người lại nhìn vợ, nhìn vãn. Ngọc lại toan đưa bức thư.

- Chú... à!...

- Già!

- Sán ăn ngon đấy chứ?

- Vàng ngon... nhưng ông để tôi đợi về chẳng cu kêu.

- Chú để tôi mang đỡ.

Lan không trả lời, đội bó sán chạy vun vút xuống đồi, để tro Ngọc đứng lại một mình.

Ngọc chép miệng thở dài... Rồi quả quyết lấy bức thư ra xé làm bốn vạt xuống đất...

Chàng về đến cổng chùa, thì gặp chú Lan đi ra, có dáng vội vàng. Ngọc buồn rầu chẳng thêm chào hỏi.

Lan chạy một mạch lên đồi sán, đến chỗ ban này, chú vui cười mà rằng:

- Đây rồi.

Thì ra chú bỏ quên con giao nhện dùng để đào và chặt sán, bỗng chú mỉm cười nói một mình:

- Không biết giấy gì của ông ấy thế này

Nhìn kỹ thì là chiếc phong bì xé ra làm bốn mảnh. Trên một mảnh thấy thoàng có hai chữ:

« Có Thi »

Thốt nhiên ở mõm Lan buột ra câu hỏi:

- Có Thi nào?...

Lan ngồi hí hục chấp lại các mảnh ở trong phong bì...

Bên mình gió thổi sột sạt các lá sán tiếng kêu lạt sạt. Mấy mảnh giấy tím chỉ chực bay! Lan phải lấy những viên gạch vun mà chặn lên từng mảnh

Một lát sau khi đã đọc xong bức thư, Lan còn thơ thần trên đồi.

Gió càng thổi dữ, các tà áo Lan bay phấp phới, mà trái tim kia như chịu sức mạnh của cơn gió, cũng phấp phồng trong ngực, như làn lá sán nhấp nhô tựa sóng.

Lan buồn rầu nghĩ ngợi, hai bên má có ngấn hai hàng nước mắt...

Bỗng có tiếng mõ tụng kinh ở chùa đưa tới... Lan mỉm cười, thông thả trở về.

Còn-nữ

KHAI-HUNG

Sấm đồ nữ-trang!
 NÊN ĐẾN
HIỆU VẠN-TƯƠNG
 Chính hiệu Bà Lục
 số 293 k. Phố Chợ sắt Hải-phòng
 Có bán theo cách lĩnh hóa giao ngân.

THƯƠNG KHÁNH Y-QUẦN
 Grande pharmacie sino-Annamite

Những thuốc gia-truyền đã nổi tiếng trong 70 năm nay

Thuốc tây. - Dùng thuốc này mà tẩy, không phải kiêng cơm, uống vào không đau bụng, người không nhọc mệt. si dùng qua rồi cũng chứng nhận ưu thế. Giá bán nhất định 5 xu một liều, mua buôn tính giá riêng.

Thuốc đau mắt. - Thuốc này là một phương thuốc gia-truyền có đã ba đời nay, dù đau nặng nhẹ, hoặc màng mọng lâu năm, dùng thuốc này chỉ trong giây phút, tra vào mắt thấy quang ngay, người nhơn trẻ con đều dùng được cả. Giá bán nhất định một hào một lọ, mua buôn tính giá riêng.

Nước hoa nguyên chất. - rất thơm, bền ọc rẻ. Giá 2 hào một lọ.

Thuốc ho. - Dù ho lâu, mới ho, ho gió, ho đờm ra như rãi gà, ho ra huyết, ngày ho đêm ho, người hơi ngày ngày sốt nóng, người lớn hay trẻ con mắc phải xin đến ngay THƯƠNG - KHÁNH Y - QUẦN 172 phố Huế, Hanoi

Thương Khánh Y-quần 172 Route Huế, Hanoi

Một việc cải cách lớn
 phải nữ-lưu tại
 kinh thành Huế

Khắp Ba-ky, lâu nay việc gì cũng theo lối thời mà cải cách, nhất là phải nữ lưu tại kinh thành Huế. độ này lại càng trang điểm giết. nên ngày nào nhà giầy thép Huế cũng nhận được hàng mấy chục hộp nữ trang hoa tai dằm và vòng bội kiểu mới ở nhà Đỗ Chân-Hưng Hanoi gửi về Có lẽ những bức nữ lưu khêu các có trang điểm để ngấp nghé chẳng?...

Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

Cuộc thi xe đạp

Trong kỳ thi xe đạp chạy quanh Hồ Tây Bằng đã chiếm giải nhất vì chiếc số địch Ding-dương

Sáng qua, hồi 8 giờ đã bắt đầu thi xe đạp chạy quanh Hồ-tây chỗ bắt đầu đường Carnot trước cửa phủ Toàn quyền.

Hạng đồng-nghiệp Bắc-kỳ-thể-thạo đã khéo tổ chức nên cuộc thi được hoàn toàn, số người xem có tới mấy nghìn. Dự thí có các ông này: Yên, Hán, Hắc, Bông, Tôn, Nhân Bái, Ba, Cao, Côn, Tịch, Thụy, Sách, Elieo Sôm, Chức.

Trong số các nhà dự thí chia ra làm ba lớp. Thoạt tiên chạy loại (éliminatoire).

Lớp thứ nhất bắt đầu chạy từ 8 giờ... Quanh hồ Tây mất có 24 phút, Còn nhất sách nhì.

Lớp thứ nhì chạy mất có 23 phút thối: Bông nhất Xôm nhì

Lớp thứ ba chạy mất 24 phút: Nhân nhất Yên nhì.

Số đi cho chạy loại như vậy là chỉ định có 8 người vào kỳ cuối cùng mỗi lớp lấy hai người nhất và nhì để vào kỳ ấy

Lúc ba lớp chạy xong lại có một lớp lấy những tay khá trong các người đã bị loại lúc này

Lớp này chạy mất 25 phút Cao nhất Chức nhì

Thế là về lần cuối cùng chỉ còn có tám người này: Bông Xôm Côn sách Nhân Yên Cao và Chức

Đến 11 giờ kém mười lăm quan Toàn quyền Pasquier qua Thổng-sứ Pagés và vài quan chức nữa đến chứng kiến. Phưởng nghe cử bài Marseillaise

Sau khi mọi người yên vị lúc này mới cho chạy kỳ trung kết (finale.) Tám chiếc xe đạp xong xong tiếng vỗ tay ran như pháo

Lệnh bắt đầu đi vừa rứt, 8 anh em của-rô đã dẫn kịch liệt. Lúc này ai nấy đều hồi hộp, kể hờ Bông được người đèo Xôm dẫn... Âm ý lên một lúc rồi, rồi một tiếng còi của ông Cầu hàng Đạn, họ đã gào về tới đích

Mấy nghìn con mắt rờn vào một nơi vút, vút tiếng kêu của 16 bánh xe Theo thứ tự: Bông Yên Nhân Xôm Côn Cao Chức

Quan Toàn-quyền và quan Thổng-sứ thân hành đứng dậy đưa tặng bằng nhà vô địch Ding-dương về môn xe đạp chạy nhanh và đường trường. Phần thưởng hai lần nhất của nhà vô địch Bông có: một con voi bằng đồng của quan Toàn-quyền Pasquier tặng, một cái đồng hồ rất đẹp của quan Thổng-sứ tặng, một cái xe đạp và một cái lư hoa bằng đồng Rồi lần lượt các của rờn nhà, ba tư tám đều có phần thưởng lớn cả Cuộc vui mãi tới ngót 12 giờ mới tan

Đến tháng Mars sang năm

Dân Bắc-kỳ sẽ có tiền thau để tiêu

Về việc quan Thổng-sứ cử một ủy ban xét xem có nên đúc tiền kẽm không, bản báo đã có nói

Sau khi xem xét tình thế hiện thời và nghe lời phản trần của ông Lê-văn-Phúc ủy ban đã thuận cho đúc thêm tiền thau

Mỗi xu sẽ đổi được 6 đồng kẽm và độ tháng Mars 1933 dân ta sẽ có tiền thau để tiêu

Miễn nay ủy ban đang làm tờ trình để lên quan Thổng-sứ

Cộng-sản và đảng Hitler

Đi đánh nhau kịch liệt nữa

BERLIN - Hôm qua tại hội Welding nói có nhiều Cộng-sản ở lại có xảy ra một trận

đánh nhau ghê gớm nữa.

Nguyên bọn đồ đệ Hitler lại đi đến chỗ này mà ra sách, phát truyền đơn tung bành phản đối Cộng-sản.

Lẽ tất nhiên là đồ đệ Lý-Ninh phải xông ra đánh nhau với bọn trên. Khi cảnh Hitler đi đến phố Koellner thì bị bọn cộng-sản ném gạch gỏi ở trên gác xuống. Số người vợ sợ chạy máu không ít thế là hai bên lại quần nhau một phen nữa kịch liệt lạ lùng.

Nhưng lần này ở ngoài phố nên các cảnh sát phải can-thiệp vào.

Họ dùng roi da vọt tới bụi không thấy có hiệu quả liền dùng tới súng mới xong.

Số chiến-sĩ (7) hai bên cộng-sản và quốc gia xã hội bị thương có tới hơn trăm suất phải cho lên bệnh-xá chở đi hoặc thuốc tại các nhà thương.

Vụ Trotsky ở Saigon

quan Dự-thẩm Lavau đã mang các người bị cáo ra hỏi, chủ ý nhất là M. Chính.

Luôn ba hôm ngài đem M Chánh ra đối chứng với mấy người bị tình nghi, chủ ý là nêu M Chánh khai người nào có can-thiệp thì giam lại đưa ra tòa xử, còn ai mà M Chánh nói không có can-thiệp gì với vụ này, thời tòa sẽ tha về.

Cứ theo lời khai của M. Chánh mấy hôm nay thời có lẽ MM. Phương, Lê-v-Thu và

Ng-vân-Nghiệp con M. Khánh và vài người nữa sẽ được tha về.

M. Lê-vân-Thu sau khi bị can án về vụ Café Gia-dinh mới ở trong khám bước ra thời liền đến xưởng ô-tô Orly ở đường Frère Louis toan thuê để làm chỗ chứa xe hơi, không ngờ bị bắt giam 4 tháng nay. M. Thu khai rằng bị kết án ở tù vừa mãn hạn chưa có làm sự gì cả, bị bắt thực là oan.

Ông Chánh từ bữa bị bắt tới nay còn giam ở số mặt-thám chờ chưa giải sang khám lớn, nên được bạn quản áo thường

Đời sao đã đáng chán?

Chiều qua, một người thiếu phụ trẻ độ tam tuần ra cầu sông Cái đầu tỉnh li, nhẩy xuống sông để mượn dòng nước biển, dù gách nợ trần, nhưng thấy cảnh sát đứng gác gần đấy, trông thấy vội hô hoán âm lên, bọn thuyền chài vội chèo thuyền ra, nên hồn người thiếu phụ nợ chưa phải liê khỏi xác.

Nghe dân cũng vì cảnh gia-dinh không được êm đềm, tiếng chi tiếng bắc luôn luôn nghe thấy, nếu mụ quá bức, quyết liều một thác cho hết kiếp. Trước khi dậm đầu xuống nước, người thiếu-phụ này đứng trên cầu then khóc hồi lâu, rồi cỡi áo dài vắt trên lan can. Những cảnh ấy, thấy cảnh sát nom rõ mười mười, đứng lặng đợi chờ nên mới cứu được thoát chết.

Thi nữ công

giúp việc « Báo-anh » và hội Quảng-thiện

Chị em nên dự cuộc thi này, trước là giúp 2 hội sau khuyến khích chị em về đường công nghệ.

Muốn biết chương trình và thể lệ cuộc thi « nữ-công » xin viết thư về trường (Việt nữ 26 quai Clémenceau Hanoi)

Dạ-lữ viên của hội Hợp-thiện mở cửa Dạ-lữ-viên của hội Hợp-thiện làm đã hoàn thành được một phần thứ nhất đến 8 giờ rưỡi sáng chủ nhật 11 Décembre 1932 tức là 14 tháng một ta này sẽ bắt đầu mở cửa và chào-băn.

Vậy xin kính mời các hội viên thiệp tin hội Hợp-thiện cùng các nhà từ thiện trong thành phố đến hôm đó bởi chút thì giờ qua bộ xuống trường kiến cho đồng, để được thêm về lòng trọng. Hội Hợp-thiệp kính mời

Hỡi các anh em chị em lao động cùng bản hàn!!!

Ban Tổ-ban hội Hợp-thiện đã dựng một tòa nhà ở chợ hàng-hồ: (phố sear Antoine) để cho anh em chị em đến mà ngủ không mất tiền và chán khỏi sự mua rét.

Bắt đầu từ chủ nhật 11 Décembre 1932 tức là 14 tháng một ta này trở đi cứ từ 6 giờ chiều đến 8 giờ tối thì Dạ-lữ-viên mở cửa cho anh em chị em vào ngủ.

Từ chủ nhật này trở đi anh em chị em tối cứ đến đấy mà ngủ, đừng nằm đầu đường sỏ chợ, tồn bại đến sức khỏe không đi làm ăn được.

Buổi sáng chủ nhật là ngày bắt đầu mở cửa thi có phủ chăn gạo và tiền anh em chị em bản hàn lại mà lĩnh chăn

Ban Tổ-ban hội Hợp-thiện bả cáo

Một vụ án mạng ghê ghở ở đâu?

Ai bị giết?

Thủ-phạm là ai?

Vụ án này sẽ sử tại rạp PALACE từ thứ tư 14 đến thứ ba 20 Décembre.

KIM-VÂN-KIỀU tại rạp:

CINÉ CARNOT

Rue Dieulefils - Hanoi Tối thứ bảy 17 và chủ nhật 18 Décembre 1932 này:

Chiếu 6 tích sau này:

Chuyện đời cây chuối
Hội chợ Hanoi
Đánh lam thắng cảnh
Thành Cổ-loa
Nước sông Nhị-hà lên to và chuyện:

Kim-Vân-Kiều
Toàn người Annam đóng trò rất hay.

AUX VARIÉTÉS

Du Vendredi 16 au Jeudi 22

Décembre 1932

Chacun sa chance

Un grand film Patha Natan

TIẾNG LŨNG KHẤP HOÀN CẦU

CHÈ KIM-THAI

NHẬT-PHÂN

TAM-HY

CHU V.S. CHÈ

Nhỏ cảnh sanh nước
mua tại:

Hanoi Hàng Ngang số nhà 3
Haiphong Phố Khách số nhà 140

XÃ-HỘI

CHUYÊN THỀ - GIỚI

Aah này rõ giới thế nào...
Chưa biết đây thế, chỉ anh cũng người
giống như tôi thì làm gì thấy gần,

Cho nên Gandhi có trích một câu rằng:
L'Europe n'est pas chrétienne!
Châu-Áu ngày nay không phải Châu-Áu theo đạo

Lấy ngay một việc, ta đủ rõ những
tính cách tương phản đó: ông Nobel rất
yêu chuộng hòa bình, có lập ra phần
thưởng Nobel về hòa-bình, hàng năm

Thế mà ông Nobel người chuộng hòa-
bình thế ấy, lại là người thế nào?
Chính là người đã tìm ra chất nổ dynamite trước
nhất, chất ấy nổ ở núi thì núi tan, nổ ở

Nói đến đây tôi lại sợ nhớ đến quyển
sách « Cai thế kỷ thực 19 thực ngữ » của
Léon Daudet — ông tự hỏi không biết nhà
hóa học trứ danh Berthelot nghĩ thế nào

Daudet, có tiếng là gan đặc biệt, nhưng
đã biết hỏi thế thì vị tất ông ấy đã gan
hẳn đâu?
Còn Renan tiên sinh, vì được
biết Berthelot mà oét quẹn tương lai của
khoa học, chừa chan hi vọng cho nhân
loại sau này có nhẽ bị cái nhảm tochăng?

Nhưng thôi, cuộc đời như vậy đó...
ta không thể trách người Áu đã lập ra khoa
học được, vì nếu đã trách, thì phải trách
đến tận cái ông đeo bùa đã từ đời bần
cô, hoặc các ông chế ra thuốc súng, kim
chì nôm.
(Luân là như người Áu cũ!
Khoa học đã có, ta không thể không biết nó
được, mà chính nó cũng thế: tốt, có hại
chẳng là tại tâm địa của người, mà
chưa sử nên nó đầy thôi!
Bao giờ loài người cũng nhớ ở khoa học,
năng cao được tâm địa lên mấy tầng nữa,
chút bỏ hết ác tật ughin xưa, thì khi ấy khoa
học sẽ chỉ là con giao bện, ta nắm đặng
chuôi, mở mang thêm cái vườn cực lạc
nó ở ngay trên trái đất này.)

Nhưng, chỉ có một chữ nhưna, ngày ấy
hãy còn xa, xa lắm, nên rồi cuộc chúng
ta nên kết luận bằng một đại từ nữa cũng
như Okakura Kakuzô là: « Lúc nước Nhật
còn là nước Nhật xưa, đã có một văn
hóa phong phú đáng yêu, có sao người
ngoại lai khinh là mọi sự Kíp đến khi
nước Nhật cũng theo đời Áu-Mỹ, biết
dùng những kỹ năng ông tôi tân, thì sao
khi ấy trở lại hoàn hồ nước Nhật là nước
cực văn minh tiên bộ? »

Tân Việt

Họ diện trong Hội chợ

Một thể thao

Một đại tráo

Shu nữ

Lời oanh

Chị em nên đọc Phong hóa

Cắt khúc chuyện đời mang chụp
lên màn ảnh, do các hề Lui, Charlot,
Maxlinder, Rigadin sắm vai chính,
khiến người đời cười vỡ cả bụng /
cười chảy nước mắt rồi mới ngẫm
nghĩ chuyện đời, thu đại ý chuyện
vào chỉ nhớ!
Đừng chuyện khôi hài
lam đàn luân lý rên đục óc đời có
ảnh hưởng như vậy!
Thế thì báo
Phong-hóa cũng thờ chung một ý
tưởng khuyên đời làm đều hay, trịnh
đều giờ, như mấy phim ảnh nói trên
này:

Nào Phong-hóa có phải kêu về cái
lên đặt cho nó đầu, nó được quốc
dân yêu chuộng là nội dung của nó.

Thưa chị em, chiếc bánh cốm hàng
Than ngon, chiếc vòng Mỹ-thành phố
Tiên-tsin mà khéo mà bền, là vì môn
hàng thực thà không biết giả rồi, nên
được khách!

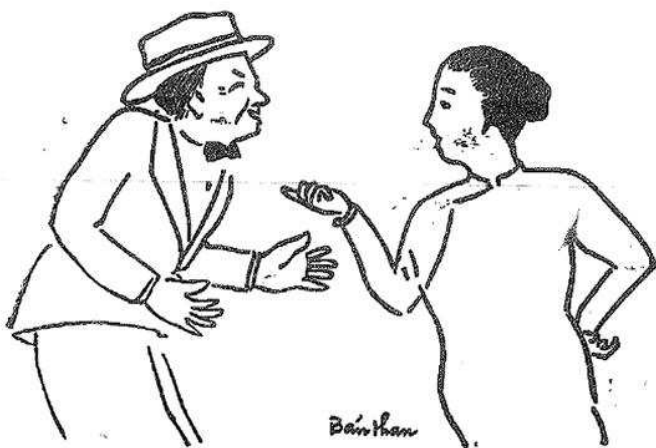
Phong-hóa có thứ văn khá, khác
vi giọng văn đơn giản không cầu kỳ
mà mát mẽ như gió mùa thu!
Trong bio lại có nhiều tranh ảnh trạm
trục thối xấu của đời thực như cầm roi mà
vút vào kẻ làm bậy!

Vậy tôi khuyên chị em nếu đọc báo
Phong-hóa.
Độc Phong-hóa mới am
hiểu rõ rệt cái tâm lý của dân ông để
họ không che mắt được ta!
Họ không

che mắt được ta thì hẳn ta đã biết
cái yếu điểm của họ!
Nếu bị có chồng
bà biết nghĩ cách khuyên can!
Có chưa xuất giá, có phải đề phòng!
Phong-hóa làm cho gia-đình lạc thú,
làm cho vui vẻ trong nhà!
Tôi mong
ông chủ báo Phong-hóa nên đề dành
cho chị em chúng tôi vài trang về
phu-nữ để chị em trao đổi ý kiến!

Cô Nguyễn-thị-kim-Cúc
41, Rue Lien-tsin

Nam Bắc không hiểu nhau

Bản thân

À ra chính là thầy, phải hôn.
Thưa cô, tôi chả giâm.

CHỈ CÓ HIỆU
ĐỨC
THÀNH

là bán đủ các thứ đèn
N° 3 Rue des Médicaments Hanoi

NÊN ĐỌC

BẢO ĐÔNG-PHƯƠNG

Tạp ra mỗi tuần 2 kỳ — Thứ ba và thứ sáu
Nghị luận sắc đáng — Tin tức thành thực

Directeur: TRẦN-VỸ

Tòa báo: 86, 88 Rue du Pont en Bois — Hanoi

PHÒNG THĂM BỆNH

của Bác sĩ Nguyễn-văn-Luyện

3, Rue de la Citadelle

Khám bệnh ở nhà và đi thăm bệnh mọi nơi.
Chữa bệnh bằng điện, khỏi được các bệnh kiết-nhiễm.

Ở số 8 Phố Đường Thành
(hay là Cửa-Đông hàng Da, sau phố Xe Đẩy)

Hai cuốn sách mới in

C. - NAM - NỮ - BI - MẬT - CHI - NAM

Nơi về việc yêu-hôn-nhập của trai gái. Có hình vẽ về cơ-quan sinh-dục và các bài thi-đề để chữa các bệnh; Lậu, Dương-giảm, Lỗ-thận, đờu-không, bạch-dái, no-thi, đờng-thai, cầu-tỳ v. v.

Ái-nữ-cho-ô-tinh của vợ chồng được hóa-bào, nơi giống đong đúc, biến đổi khác-mau, nên mua ngay sách này. Giá 0.30 ở xa thêm cước 0.20 (Linh hóa phẩm gần là 0.65) thơ và mandat đề: N. S. Mam Thu-quan Hanoi.

2. -- Thương-mại kế-toán chỉ nam

Sách này làm sổ sách nhà buôn, kế toán, kỹ nghệ, nhà làm ruộng, báo chí v. v. Thương-mại kế-toán chỉ-nam là một cuốn sách do ông Lê-Vũ-Thái viết giúp trước ở Đạo-đảng Thượng-mại, tham-tư-hiệu và công-ti sựn ra bằng chữ quốc-ngữ rất công-phu, dễ chỉ dẫn một cách rõ-ràng, dễ hiểu các sổ sách nhà doanh-nghiệp phải vào sổ, công việc trực sở cuối năm, cách tính lỗ lãi và thực-bàn theo phương-hệp giá-giá tiền. Lối quốc-ngữ viết tắt. Cách tập sách này có in cả bản đồ, các thứ máy chữ để người không có máy tập đánh cũng được, v. v. Là nhà buôn, hội buôn, nhà chế-teo kỹ-nghiệp, làm ruộng, các nhà làm công, chỉ đều đúng hợp cả. Trong sách này có thêm nhiều mục rất có ích như: Cách viết thư từ trong việc thương-gia hiện thời, làm văn-tự giao-kho, Cách viết thiệp với nhà hàng, nhà bưu-điện, các nhà chuyên-môn vận-tải. Cách học tính nhanh và dễ dàng.

Thật là quyển sách Kế-toán đầy đủ và dễ học nhất. Các tri thức cần-triết nhất về kinh-tế và tài-tài. Sách đã in ra, có thể mua ở các hiệu sách và mandat đề cho nhà xuất-bản như vậy: Nhà-Nguồn Văn-quan Huế - phòng 26 Hàng-Bàng Hanoi -- hoặc gửi cả mandat trực tiếp về phòng của Hội-Hoa-Bào-giáo-thời tại 125 Hàng-Sơn-Lôi Hà.

Im. Moderne
62 phố Hàng Bạc, Hanoi
Le gérant: Phạm-Chân-Hùng
Bang nhà mới
nên bán hạ giá
Hiện từ Minh, bán các thứ dùng về điện, đã dọn sang số nhà 13, phố Hàng Quạt, trước cửa Cinema Tonkin. Mọi đồ hàng đã bắt đầu bán hạ giá.

Những hạt đậu đen
Phun ở chỗ nào?
Ông T viết trong Thi-thơ-si (Văn học số 8 trang 179):
C. nhiều cái rất là làm thương vụn vụn, mà lơ' vô lối cái lòng gấm, miêng thêu ra một tay thì bả, thì lúc khác thành ngay ra ngọc nhà châu phun.
Lòng gấm mà nhà ngọc thì nhỏ ở chỗ nào chắc cũ ra nhà đồng mồm, chừ! Còn như miệng đã thêu thì còn phun châu sao được!
Hay là ông T phun ở chỗ khác?

Thương báo cầm chừng
Thương báo cầm chừng số một, bài thứ nhất có câu:
"Một là cầm chừng giữ mực chờ lúc nào kinh tế thị trường sẽ khếch trương, tức như các chim chồn ngủ kỹ chờ cho kẻ trộm ra, sẽ trình cầm bắt!"
Cầm chừng giữ mực như lối Thương-báo thì kẻ trộm đến khôn cả nhà đi.

Thương báo là một nhà buôn!
Trích trong bài "Nội-dựng và chủ nghĩa" ở Thương-báo số 1
Thương-báo chủ trương về vấn đề công-lich công lý, giúp các nhà buôn như là thương luật, thương học.
Vậy thì thương luật và thương học đều là của nhà buôn à?

Quảng cáo cũ khời
Một câu văn quảng cáo của hiền Vũ đồ-Thủ đăng trong Thương báo số một:
"Ái là người Annam hãy đến mua thuốc ở hiền Vũ đồ-Thủ."
Nếu vậy thì hiền Vũ đồ-Thủ chỉ bán thuốc cho một ông Nguyễn Trọng-Thuyết vì chỉ có một mình ông đã khen gào tự nhận là người Annam.

Còn lấy đả
Trích trong chuyện Tinh-dơi của Hồng-Uân (Đồn-pháp số 212):
Cái sự phân lý sức đả đng đến tận cõi lòng, khiến cho hai hàng lệ hình như rụng

runa mu' n nhữp.
Y chừng chúng ai còn lấy đả!
Trích ở bài "Quần ... thời thây" (N.C.T số 1017: ra ngày 0.12.32):
1. Vì nó đọc báo N.C.T.
"Những cây cột dàn treo trại đường đương con mắt buồn ngủ nhìn xuống đường là mờ trắng:
Những cột đèn mà có mắt?
Mà nếu có mắt buồn ngủ, thì chắc hẳn vì nó đọc báo N.C.T.
2 Lối văn tịch tịch của báo N.C.T.
Tịch tịch: Chỉ tiếng gió rít không rít điem nào cảnh tịch tịch lúc đêm trường.
3 Một vật kỳ quái.
Độc một chiếc quần lười và những lỗ đen quần lấy cái mình.
Hay cái vật kỳ quái và những lỗ đen ở: là báo N. C. T, đấy."

Trích ở bài "Những quốc điều tra của N.C.T. về hội chợ" (N.C.T. số 1017):
1- Không lạ lắm mà lạ vô cùng -
"Tôi từ trẻ tuổi không có gì lạ lắm, nhưng hai mặt cánh cửa tôi đập sừ trông lạ mắt vô cùng."
2- Nó tỏ rằng người viết ra nó có bộ óc thiêu
Ông Quảng-trái Hưng - - nghĩ ra được thứ kiểu nó tỏ ra người chế tạo nên nó rất có óc mỹ thuật vậy."

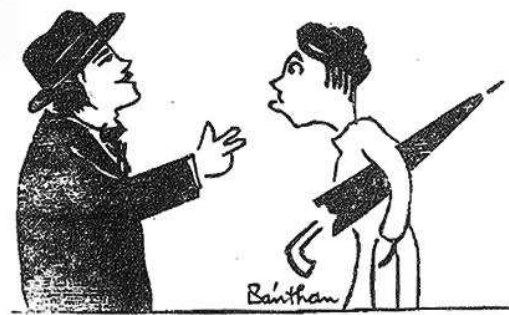
Văn thể thao của B.K.T.T.
1. Nó lớp lá đàn, khi c n ra, mà Tinh cũng sẽ tới d ch.

Phổ rượu bờ hồ đồ:

- 1) Bánh nào ở bên Tàu sang?
- 2) Bành thả xuống nước không vớt lên thì thành gì?
- 3) Bành bị rơi nước sôi thì làm sao?
- 4) Lá xanh, cành tia hoa vàng
Hột đen, rễ trắng, đồ nằng biết chi?
Nằng mà biết nó là gì,
Nằng mà giàng được chàng thì
thơ không. (1)
- 5) Chỗ nào lạnh nhất ở Hanoi?

1. A giàng được của này xin gửi ảnh lại nhờ các bạn giàng được thì ngay cho người đó làm thơ!
2. Con và Weller đang trước hai người một quán quán.
3. Chỗ này, lòng, nằm ở đâu đánh vào đầu gối ở mỗi đầu lên lại đầu.
4. Bồng...ồn lại cái tài đầu óc còn đời toàn thịnh trên vòng, hey là bên cạnh Le Stamp vượt qua vực và đầu tiên.
(Độc giả chắc tưởng Le Stamp cũng dự thi)
5. Phải xem không đến đi nằng người thì xe đạp lên trên người làm thế nào.
6. N với t i xe đạp hình dạng bức tranh nghệ thuật.
Và ở thế nào đẹp cả xã hội nhưng đại cả xã hội b... đời ai mê.
Nh I Giáo Cao

Những chữ không nên dùng

— Phải biết! Tôi mặc vệ-sinh, ở vệ-sinh, ăn vệ-sinh.
— ... Ăn cả vệ sinh!

Thực vậy! Thực vậy! Không giám khoe tài

Một thuốc trị chứng đau gia-giấy của Quãng - Đức-Sinh được phỏng chúng tôi, do y-sĩ quan Ngọc-Son nghiên cứu rất tinh vi, đã chữa giúp lắm bệnh nhân, có chứng ấy thực rất thần hiệu.
Mới đây Mme Trương-đức-Hữu chủ nhà hát Phúc-Thắng và M. An-Phúc số 4 hàng Hồ Hanoi, cũng có chứng đau gia-giấy, có lấy thuốc của bác đường điều được khỏi cả.
Bác đường xem mạch, bốc thuốc, chuyên chữa các chứng ngoại cảm, nội thương và có đủ thuốc hoàn toàn sẵn sàng gói giấy hay đóng hộp để các bệnh nhân đi xa, tiện uống không cần sắc.
Cả đường chủ nhân xin sẵn lòng đem tặng các bệnh nhân các phương pháp phòng các chứng bất kỳ.
Kính cáo
Quãng-Đức-Sinh
31, phố Hàng Hồ, Hanoi

THUỐC LẬU THANH-HÀ
Bệnh lậu là một bệnh có vi-trùng (gohococcus de Nesser) khi mới mắc quy đầu sưng, ra nhiều mủ đôi khi chảy máu. Từ ba tháng trở đi, nếu chữa không hết uộc bệnh thành mãn niên (état chronique.) Tuy vậy, dễ chịu hơn lúc mới bị, mà ra ít hoặc có khi không có, song những khi mệt nhọc, thuốc khuya rứa say, bệnh lại phục phát, trong nước tiểu thường có vẩn như sợi chỉ (filaments), nhưng rất khó chữa, có người dùng dài đến mấy năm không khỏi. Ngươi nào muốn khỏi một cách chắc chắn xin mời lái, hoặc viết thư về hiệu THANH-HÀ mới mắc dùng số 6, phố-niên dùng số 7, chỉ trong vài tiếng đồng-hồ là bệnh đỡ ngay. Và lại chất thuốc hóa bình không bắt đi dài rất, không mệt nhọc như những thuốc có ban miễn. Dùng thuốc đi làm như thường.
giá 0.60 1 ống
Sau khi bệnh tình đã khỏi dần ông muốn được bồi bổ cho chân thân tại như xưa (khởi vàng đầu đau lưng đi-tĩnh mộng-tĩnh v. v.) thì nên dùng KIÊN-TINH-TỬ-THÂN-HOÀN. Bàn bà muốn được kiên-nguyệt đều hóa lợi đương sinh-dục, khởi-khi hư, đau dạ con v. v. thì nên dùng ĐIỀU-KINH-CHỦNG-TỬ-HOÀN. Hai môn thuốc này si dùng qua cũng đều được kết quả rất mỹ-mãn. Giá một hộp 1p50. Ông ra viết thư về kẻ bệnh sẽ có thuốc gửi cách liền hóa giao-ngân.
Có phòng riêng để thụt rửa rất vệ-sinh
Có nhận chữa khoán không nuôi không lấy tiền
Thanh-Hà dược phòng
55, Route de Huế, HANOI

Phổ rượu PHẠM T Á
Bột nghiệp ruộng
Hoa học chuyên môn
Paris
Vừa đẹp... Vừa rẻ

MỘT CỜ' QUAN

Chuyên khảo cứu về những cách phòng nạn cháy.
Thực hành cách phòng nạn này theo phương pháp riêng,
RẤT HIỆU NGHIỆM

Chu nhật nào cũng có thử máy ở nhà
hiệu để tỏ rõ sự hiệu nghiệm của máy

KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Đại lý độc quyền miền Bắc Liên-Knock-Out
chuyên môn về các ngăn phòng nạn cháy
8, Phố Hồng-Khánh (đền tin); Jacques Hanoi
trụ sở tại 67 BC, Hanoi, 394

Ai muốn hỏi han điều gì về
cách ngăn phòng nạn cháy, bản
hiệu rất hoan nghênh chỉ dẫn

NÊN HÚT THUỐC THƠM

TANG LÊ

SWEET
CAPORAL

HIỆU

\$ 0,15

COMPAGNIE COLOMBE DES TABACS
Cliché ATDAR 7 kamblot

Tuyệt hết Bệnh lậu. Giang

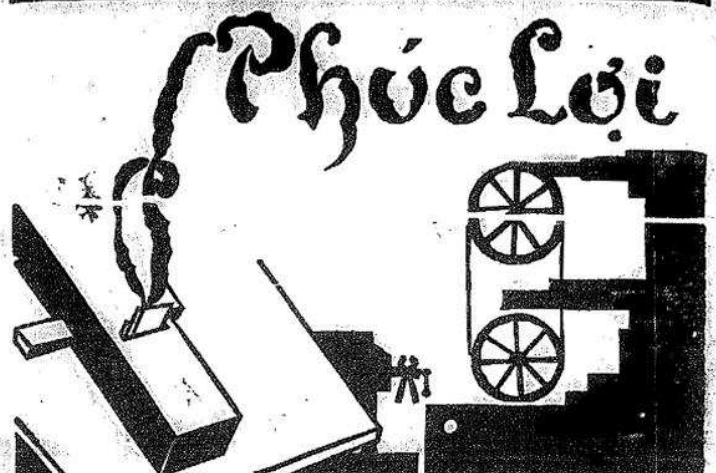
Các người sau khi khỏi chứng bệnh lậu thì độc còn lại. Nước tiểu khi
trong khi vàng. Tiểu vào cái cốc trông thấy lặn vào đục, như đầu sợi chỉ
giấy giấy như mồi. quí đều thường với đĩnh, thỉnh thoảng ra đôi tí mủ.
Hoặc sáng khi ngủ dậy. Trước khi tiểu tiện nào thấy một chất trắng trắng
như sữa đặc, ăn của độc hoặc làm việc gì quá độ bệnh lại ỉnục phát, mà
có người xương 'hần thường thấy đau mỗi buổi thì đến là độc lâu chưa đi
tuyệt hẳn, đi độc còn lại nên thường phát ỉnục. Muốn trừ hết bệnh
của thì ta dùng ngay thì thuốc kiên trì tuyệt lậu (thuốc triết ngọc) giá
1p.50 một hộp. Nhẹ 2.3 hộp nặng 4.5 hộp là khỏi dứt. Vì thuốc ấy đã chữa
người dùng qua, nên đã biết ỉnục nghiệm của thuốc kiên trì.

Còn người đang thời kỳ phát bệnh, đi dái ỉnục, cường dương thấy
đau, nổi hạch, ra mủ ra máu đi là ỉnục. kỳ bệnh đang phát. Như thế dùng
ngay thì thuốc chữa bệnh ỉnục (thuốc triết ngọc) giá 0p.50 một
hộp nhẹ 4.5 hộp nặng 6.7 hộp là khỏi ngay.

Mà người bệnh phát ra thì ỉnục hấp sốt nổi hạch quí đầu lổ loét mình
máu, nổi từ một mỗi xương đau thỉnh thoảng gứa, bấp giật giật. Như thế
dùng ngay 4.5 thuốc Giang giá 0p.70 1 lọ là khỏi ngay.

Nhưng thuốc đã kê ra đây đều không công phát không hại sinh quí
Điên đã nhiều người uống thuốc và đã được nhiều giấy chứng cứ
của các người uống thuốc ỉnục. Nhưng để đáng cái gì ỉnục công
chỉ công sự của người uống thuốc các đ ỉnục. Nhưng vì bệnh này là
bệnh ỉnục. Vậy là nước ỉnục.

Bình-Hung 89 Pavillons (phố Mã-Mây) Hanoi
giấy số 543

7.9.11 ROUTE DE HUE HANOI

Sang nhà mới, bán hạ giá
Hiệu Tư Minh bán các thức dùng
về điện, đã dọn sang nhà ở số
nhà 18 phố Hàng Quạt trước cửa
Cinéma Tonkinois

Bảo-bình-An được phòng
CHAN-SEUK - YU chủ nhân
số nhà 35 hàng Ngang Hanoi
giấy số 550

Năm ngoái ở số nhà
38 hàng Ngang, nay
dọn lại sang trước
cửa hàng phố 35
nhà 35 Hanoi.
Trong bia có Châu
Senk Yu tiên sinh
xem mạch không lấy
tiền.
Tiên sinh hiện ở
chùa nhiều cho các
quan Tây Nam, c-
nhiều chứng chỉ tên.
Xin mời cư quí vì
lại xem sự thật, mới
biết là hay.

Bản được phòng lại có các hàng cao đơn
hoàn hảo và các thứ năm thật tốt.
Thuốc bảo chế tốt, giá lại rẻ xin nhiều
hỷ giầu phát bà kẻo lằm.
Bảo-Bình-An

145
HANG
GAC
TAN THANH
ĐƯỜNG CHỮA
VA BAN

Kiểu mới. GIÀNG ĐẸP
GIÁ RẺ

THUỐC LẬU HỒNG - KHÊ

Là một môn thuốc ngoại khoa gia truyền ngoài trăm năm, lại nhờ được sự ỉnục nghiên
của chúng tôi trong mười năm nay. đất phòng riêng truyền môn chữa về bệnh lậu và
bệnh giang mai nên phát minh ra được nhờ vị thuốc rất hay chế luyện theo vào thành
một phương thuốc rất hoàn toàn chỉ uống trong bốn tiếng đồng hồ là kiến hiệu ngay
không bắt đi đôi giặt không vật và nhẹ một không hại sinh dục, đau bà có chữa chưa
được. Bệnh mới phải ra mủ, ra máu bắt tức, hoặc bệnh đã lâu chữa không dứt
rớt mỗi khi uống rượu thức đêm. trong người nóng nảy lại thấy có mủ và xem trong
nước tiểu có vẩn, uống thuốc này đều khỏi ỉnục. Thuốc dễ mua khỏi, lại không công
phát, nên được anh em thì em đồng bào dùng mỗi ngày thêm đồng, cả người ỉnục
người lâu cũng đều người uống thuốc này được khỏi dứt ỉnục, công nhận rằng không
thuốc nào hay bằng thuốc lậu Hồng-Khê. Giá 0p60 một ống bệnh giang-mai tìm-la phải
bịch lên soái nóng rớt lổ loét quí đầu đau xương rất thật rức đau đời mẹ dạy, ra m-
gà hoa khê, phở lổ khắp người, củ-đinh thiên pháo sắp nguy đến tính mệnh chỉ uống
một ống thuốc, là cải tử hồi sinh trong 24 tiếng đồng hồ không phải kiêng n-
bức lên rằng uống thuốc đi làm việc như thường không hại sinh dục. (Giá 0p60 một
ống. Xin mời quí bá lại hoặc có thư về lập tức có thuốc gửi đến tận nơi mà không
trở l-
không phải chịu tiền cước.

Phòng khê được - phòng
81 - Route de Huế, cạnh chợ Hôm, Hanoi Têlêphon 755

MÙA RẾT ĐÁ TỜI
 Phổi yếu sinh ho, sớm không điều trị, lâu thành lao xuyên,
 có một không hai

BỘ-PHẾ THẮNG DƯỢC

Trừ đờm, trị ho, mát lao, hết xuyên, giúp ích cho người, công thật chẳng nhỏ, có dùng mới biết

Lọ con Op.40
 Lọ lớn Op.80

ĐẠI-QUANG DƯỢC PHONG

47 phố Hàng Đường Hanoi — Giày số 805

Thở nào là « Phòng tích »

Bệnh phòng tích dân ông đàn bà sức lực, sớm thường hay bị, từ 25 đến 50 tuổi: tuổi này là lúc. 1. Vì cơn ngưng say với ham thanh đức; 2. Ăn xong đi ngủ hay đi tắm ngay nên thu bệnh, gọi là phòng tích. Khi cảm bệnh thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, cơn buồn muốn ăn, ăn thì ó, thường đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Bị lâu năm, sắc mặt vàng, da bụng gầy. Mọi công 1, 2 liều lâu 4, 5 liều Phòng-Tích thảo Dược Con Châm không công phát, đáng sợ nhất thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi liều chia hai bữa uống giá Op.40.

VU-ĐÌNH-TÂN

178 bis. Route Lach-Tray, Hai-phong
 Ấn-từ kim-tiền năm 1929

Các nơi Đại-lý

HANOI: M. Hiền, 22 phố Huế; Trần Văn-Huân 99 phố mới; Quảng-Hiến-Kỳ, 4 phố Hàng Lọng; Nguyễn-ngọc-Linh, 25 phố Hàng Bông — HÀ ĐÔNG: Hiền Nam-Thọ, Chợ Bưởi; Bắc-Châu Photo phố Bruxelles, Hàng-Phong ở Chợ Tía — NAM-ĐINH: Hiền Tích-sinh-Đường 19 phố khách; Hưng-Long 4 Nam-Tinh — HẢI-DƯƠNG: Hiền Chi-Lan 11 Đông-Thị — BẮC-NINH: Vinh-sinh 62 Tiền-Án — SONTAY: Vạn-Thành 67 Hậu-Tinh — HAIPHONG: Hiền Nam-Tân bán sách vở 48 phố Bonnal — VINH: Sinh Hay phố gare — HUẾ: Vinh-Tường 49 Gia Long — SAIGON: Hưng-Vương 18 Espagne.
 Các tỉnh trong ba kỳ có đại-lý bán,

BIJOUTERIE TONKINOISE

VAN TƯỜNG

Chính hiệu **BÀ-LỤC**

HAIPHONG — 293k. Phố chợ Sĩ

Bản hiệu chuyên làm, bán và sửa đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt đã hơn 20 mươi năm nay; bao giờ vàng cũng sáng tươi óng ánh.

Lưu ý: bán thêm các thứ chế tác theo yêu cầu: Sắm Cao-ly, Huế-Kỳ, quà tặng, yến, ngọc Nam.

Đối khách có lòng thiện cố sẽ không lo ngại chi phí gì.

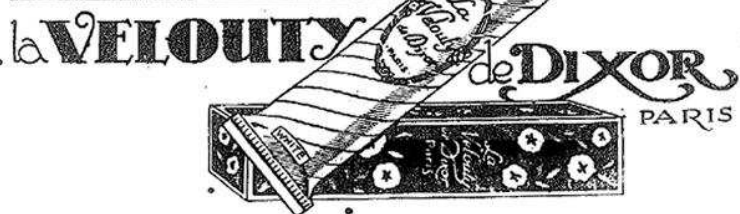
Ko bán theo cách lịnh hóa giso ngày

VAN-TƯỜNG

Miss BARBARA KENT

Cái sắc mê người của tôi là nhờ ở kem Velouty de Dixor, nó là cái bùa yêu rất quý cho các bà các cô tân thời muốn trẻ mãi đẹp.

Thứ kem thay phấn hiệu Velouty Dixor càng dùng màu gia càng mỹ khi ra mưa ra nắng cũng khi nhầy đầm mà có bờ hơi ra cũng không giảm mất màu kem. Thứ kem này không những thay phấn, mà về mùa rét dùng thay thuốc nê thì không thứ nào tốt bằng.
 Có bán lẻ khắp mọi nơi
 Đại-lý độc quyền: **LUNE FAT. 23** — Rue Changeurs, Hanoi

Nhà, đất bán rẻ

Muốn bán một cái Hotel ba tầng, số 338 và 340, đường Khâm-thiên, làm toàn bằng ciment armé và gỗ 1 m trong có 16 buồng đủ cả đồ dùng tương Hồng-kông, tủ gương v. v. và một khu đất 310 thước ở bên cạnh.
 Tùy ý ngài nào muốn mua tiếng là đất hay là nhà cũng được, giá bán rất rẻ, cách giả dễ dàng.
 Ngài nào hỏi xin mời lại hiệu thuốc hay có tiếng.
 Từ ngọc Liên.
 78 Hàng gai Hanoi

Sau trận bão ...

Hơn vạn anh em miền nam Trung-kỳ phải chịu cái cảnh đói khổ không nhà, không gạo. Ta nữ nào khổ g cứu giúp anh em trong một nước?
 Xin kịp gửi tiền về ban báo Ai quyền một số tiền 50p, Phong Hoa sẽ biểu một năm báo

Sách bán giúp Hội Dục Anh 40

— sách có nhiều bài hay.
 — Xin giới thiệu cùng đợc-giã
 Phó-thông Văn-xã mới xuất bản cuốn N-ôn tinh thủ-thất sách dày 52 trang có lớn bằng nửa cuốn Phụ-nữ, bài vở chọn của ba người viết, cách sắp đặt theo lối mỹ-thuật, có nhiều tranh vẽ điểm trang giá định Op.25.
 Tiền bán sách này có trích 40 giúp Hội Dục-Anh.
 Ai muốn biết nội-dung và giá trị của sách hãy mua theo địa chỉ có ở 28 phố mua, Thư gởi cho Phó-thông Văn-xã đường Khâm-sở ở Gia-Định. (Có mục lục các sách gởi kèm theo 1 củ mua)

BÀ CON TA NÊN

Chú ý

Ông Bang-hữu-Đạo mới ở Singapour ra Bắc-Hà ta lần thứ nhất, có tài xem được những việc quá-khứ vị-lai 10 điều đúng cả 1, tương pháp như thần. Bà con ta ai có sự gì nghi ngại đến bấu mệnh, hoặc vì quẻ lợi, v. v xin mời lại xem ngay, không dám khoe hay, nói lảm. Mong lắm thấy
M. Bang-hữu-Đạo
 Hiệu Hồng-Xương
 số nhà 63 phố hàng Bưởi
 ở trên gác)

CÙNG CÁC NGÀI có bệnh nên biết

Ông Hứa-gia-Ngư là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài Bắc ai cũng điều biết, ông dùng chủ hiệu bào-chế Thiên-hòa-Đường ở số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chợ Đông-xuân) ông làm thuốc bày bán năm nay, ông có tài xem mạch bốc thuốc, chắc bà con đã tường biết ông, bất luận lào nào ai muốn bắt mạch xin đơn, ông vui lòng không quản tiền công, nhiều ít, hoặc không cũng được, không quản khó nhọc, còn các thứ bào chế đáng phép không hề giả rẻ, các thứ kinh nghiệm về khoa phụ nữ, và các thứ cao dán hoàn tán thì rất hiệu nghiệm. Nói tóm lại là trong bào chế của ông chứa đủ các chứng bệnh, vậy bà con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu